ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Η συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική·
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 10, Ἑξάμηνος » 5
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 559
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 1917.

ΕΤΗ ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

ΤΙ ΑΡΑ ΓΕ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ;

> *Ὁ τρομερώτατος πόλεμος ἐξ ὅσων ἐγνώρισέ ποτε ἡ ἱστορία ἠρήμωσεν ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυ ἤδη ἔτη μέγα μέρος τοῦ κόσμου. Ἡ καταστροφὴ αὐτή, ἣν οἱ δεσμοὶ χιλιετοῦς κοινοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποσοβήσωσιν, πλήττει τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν πολυτιμοτάτην κληρονομίαν αὐτῆς· ἀπειλεῖ νὰ θάψῃ ὑπὸ τὰ ἐρείπιά της τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ὑλικὴν πρόοδον, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ ὑπερηφανεύετο ἡ Εὐρώπη ἐν ἀρχῇ τοῦ 20οῦ αἰῶνος. . . .*
>
> ΠΕΤΜΑΝ ΧΟΛΒΕΓ
> Καγκελλάριος τῆς Γερμαν. Αὐτοκρατορίας.

Ἀήθης κομπορρημοσύνη τοῦ Πέτμαν Χόλβεγ.

Μετὰ περιπαθοῦς λυρισμοῦ ὁ Γερμανὸς Ἀρχικαγκελλάριος ἐξαγγέλλει τὴν ἐπισκήψασαν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον συμφορὰν ἀπὸ τοῦ τρομερωτάτου ὄντως πολέμου, ὃν ποτε ἐπολέμησεν ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς, εἶνε δὲ ὁ Ἀρχικαγκελλάριος ὁ ἁρμοδιώτατος ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς θέσεώς του νὰ ἐπισκοπήσῃ τὰ πολεμικὰ γεγονότα πάντα καὶ νὰ ὑπολογίσῃ τὰς τρομερωτάτας συνεπείας αὐτῶν διὰ τὴν τύχην τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς.

Καίτοι ὅμως ἀπολοφύρεται καὶ θρηνεῖ τὰς μεγάλας καὶ ἀνεπανορθώτους συμφορὰς τοῦ πολέμου δι' ἃς προτείνει εἰς τοὺς ἀντιπάλους τὴν κατάπαυσιν τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης, μετέρχεται καὶ ἐν τῇ εἰσηγήσει του εἰς τὸ Ράϊχσταγ ἐπὶ τῆς διακοινώσεως, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ διακοινώσει ὑπέρκομπον γλῶσσαν ἀδόκιμον ὅλως πρὸς εἰρηνικὴν διαλλαγήν.

«Εἰς τὴν πάλην ταύτην, γράφει ὁ Ἀρχικαγκελλάριος, ἡ Γερμανία καὶ αἱ Σύμμαχοι Αὐστρουγγαρία καὶ Τουρκία κατέδειξαν τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν αὐτῶν σχοῦσαι ἐπιτυχίας ἀξιοσημειώτους ἐν τῷ πολέμῳ. Αἱ ἀδιάσειστοι γραμμαί των ἀνθίστανται εἰς τὰς ἀπαύστους ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρικῶν ὅπλων. Ὁ πρόσφατος ἀντιπερισπασμὸς εἰς τὰ Βαλκάνια ραγδαίως καὶ νικηφόρως ἐματαιώθη. Τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πολέμου δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ διαρρήξῃ τὴν ἀνθεκτικὴν δύναμίν των. . . .»

Ἡ ἀήθης αὐτὴ κομπορρημοσύνη τοῦ Γερμανοῦ Ἀρχικαγγελλαρίου, ὅστις μετήρχετο μέχρι τοῦδε μετριοπάθειαν οὐ μόνον περὶ τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ περὶ τὰ μέσα τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου, δι' ἣν καὶ πρὸς τὸν Ναύαρχον Τίρπιτζ διεφώνησε ῥιζικῶς ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσμον δρᾶσιν τῶν ὑποβρυχίων καὶ κατεκρίθη ὑπὸ τοῦ Κέντρου ἐν τῷ Ράϊχσταγ ὡς μὴ μετερχόμενος πάντα τὰ δυνατὰ καὶ εἰς τὴν διάθεσίν του ὅπλα κατὰ τῶν πολεμίων, ἡ κομπορρημοσύνη λέγομεν αὕτη μίαν ἐπιδέχεται ἐξήγησιν, ὅτι σκοπεῖ νὰ προξενήσῃ εἰς μὲν τοὺς πολεμίους τὴν ἐντύπωσιν ὅτι αἱ περὶ εἰρήνης προτάσεις δὲν εἶνε ἔνδειξις ἀδυναμίας καὶ ἀποθαρρύνσεως ἀλλὰ προέρχονται ἀπὸ γενναιοφροσύνης νικητοῦ καὶ ἐξ εὐσπλαγχνίας καὶ οἴκτου πρὸς τὰ ἀπειράριθμα θύματα τοῦ πολέμου, πρὸς δὲ τὸν Γερμανικὸν καὶ τοὺς ἄλλους Συμμάχους λαοὺς ὅτι παρὰ τὰς νίκας αὐτῶν αἱ φρικαλεότητες τοῦ πολέμου ἐπιβάλλουσι τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ ἔστω καὶ μετὰ τῆς ἐπανόδου εἰς τὸ πρώην καθεστώς, χωρὶς ν' ἀποθαρρυνθῶσι καὶ ἀπογοητευθῶσιν ἐπὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν περὶ εἰρήνης προτάσεων.

Τἀληθὲς ὅμως εἶνε ὅτι ἡ Γερμανία ἀποτυχοῦσα τοῦ κυρίου σκοποῦ αὐτῆς, ὅστις ὑπῆρξέ ποτε τῷ 1876 καὶ σκοπὸς τοῦ Βίσμαρκ, —νὰ κατασυντρίψῃ τὴν Γαλλίαν καὶ κυριαρχήσῃ τῆς Εὐρώπης,— κατανοεῖ ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πολέμου, συμφορὰς μόνον ἐπὶ συμφορῶν θὰ ἐπισωρεύσῃ χωρὶς ἡ τελικὴ νίκη νὰ στέψῃ τὰ Γερμανικὰ ὅπλα.

* * *

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὰ σημαντικώτατα πολεμικὰ γεγονότα μαρτυροῦσιν ἐπαρκῶς περὶ τούτων.

Τῇ 8)21 Φεβρουαρίου 1916 αἱ Γερμανικαὶ δυνάμεις εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Βερδὲν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ στρατηγοῦ Φάλκεναϋν ἤρξαντο τρομερωτάτης ἐφόδου κατὰ τοῦ ὀχυρωτάτου συγκροτήματος τῶν ἐκεῖθι φρουρίων καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτων κατὰ τὰ τρία πρῶτα νυχθήμερα ἐφάνη καμφθὲν τὸ ἀντίπαλον Γαλλικὸν μέτωπον καὶ ἐνδίδον πρὸ τῆς φοβερᾶς καὶ πρωτοφανοῦς καταιονήσεως πυρὸς καὶ σιδήρου τοῦ ἀπειραρίθμου Γερμανικοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς τῶν Γερμανικῶν φαλάγγων πρὸς στιγμὴν ἐφάνη κλῖνον καὶ εἰς ἀποσύνθεσιν περιερχόμενον, ὅτε κατὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς τρίτης νυκτὸς ἐτάχθη ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου ἀρχηγὸς τοῦ μετώπου τούτου ὁ στρατηγὸς Πεταίν, ὅστις ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ καὶ ἀνασυντάξῃ τὴν ὑπ' αὐτὸν στρατιὰν σώσας οὕτω τὴν μάχην καὶ ἀποσοβήσας τὸν μέγιστον κίνδυνον. Ἔκτοτε, ἐπὶ ὀκτὼ ὅλους μῆνας, διηνεκεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι συνεκροτοῦντο μάχαι αἱματηρόταται πρὸ τοῦ Βερδὲν καθ' ἃς ἐπεκράτουν τὰ Γερμανικὰ ὅπλα ἐξαγοράζοντα πᾶσαν σπιθαμὴν ἐχθρικοῦ ἐδάφους διὰ βαρυτάτων θυσιῶν. Περὶ τὸ ὀχυρώτατον τοῦ συγκροτήματος τούτου φρούριον Τουωμὸν συνεκροτήθησαν πεισματωδέστατοι καὶ τραγικώτατοι ἀγῶνες καθ' οὓς τοῦτο διαδοχικῶς ἤλλαξε κυρίου καὶ ἐν τέλει ἐφάνη σταθερῶς κυριευθὲν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Ἀπὸ τῆς δεσποζούσης ταύτης ὀχυρωτάτης θέσεως οἱ Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν προέλασιν καὶ εἶχον φθάσῃ κατὰ Σεπτέμβριον μέχρι τῶν πρώτων ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ φρουρίου Βερδὲν ἀμυντηρίων.

Αἱ περὶ τὸ Βερδὲν τρομεραὶ καὶ ἀπαραδειγμάτιστοι μάχαι εἶχον ἐπισπάσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου καὶ ἐφαίνοντο ὅτι θὰ ἀπεφάσιζον αὗται τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου.

Ἐντούτοις φαίνεται ὅτι ἐξηγέρθη κυρίως ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν πολεμικὸν μένος τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ μετὰ τῆς τελείας ὀργανώσεως πασῶν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων οἱ Γάλλοι ἠδυνήθησαν νὰ ἀποσοβήσωσιν ὁριστικῶς τὸν μέγιστον κίνδυνον, ὅστις εἶχεν ἐπικρεμασθῇ κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἀνέλαβον ἐσχάτως καὶ ἐρρωμενεστάτην ἀντεπίθεσιν, ἥτις ἔσχε λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Διαδοχικῶς οἱ Γερμανοὶ ὑπὸ ἰσχυροτέρου Γαλλ. πυροβολικοῦ προσβαλλόμενοι ἐξετοπίσθησαν ἐκ τῶν φρουρίων Βῶ—Τουωμὸν καὶ πέρα τούτων μίλια ὅλα μέχρι [illegible] πρώτων γραμμῶν αὐτῶν σχεδὸν πρὸ τῆς πρώτης μεγάλης ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ προκειμένου συγκροτήματος. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἐμηδενίσθησαν αἱ μετ' ἀνυπολογίστων θυσιῶν κτηθεῖσαι ἐπιτυχίαι δι' ὀκταμήνου μυριονέκρου μάχης.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ Αὐστροῦγγροι εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον ἀνέλαβον σφοδρὰν κατὰ τῶν Ἰταλικῶν δυνάμεων ἀντεπίθεσιν καὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς εἰς ὑποχώρησιν ἐντὸς τοῦ Ἰταλικοῦ ἐδάφους, ἐφάνη δὲ ἐνταῦθα ἡ νίκη κλίνουσα ὑπὲρ τῶν Αὐστρουγγρικῶν ὅπλων.

Πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου τὸ νότιον Ρωσσικὸν μέτωπον ὑπὸ τοὺς Ρώσσους στρατηγοὺς Προυσίλωφ καὶ Σακχάρωφ ἐπεχείρησε σφοδροτάτην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἐν Γαλικίᾳ Αὐστρουγγρικοῦ μετώπου καθ' ἣν φαίνεται ὅτι ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς εὑρέθη ἐφωδιασμένος δι' ἐπαρκοῦς καὶ ὑπερόπλου ἴσως πυροβολικοῦ καὶ ἀφθόνων πυρομαχικῶν καὶ ἀνέπτυξεν οὗτος τὰς ἔκπαλαι ἐγνωσμένας στρατιωτικὰς ἀρετάς του. Ἀπὸ τοῦ Στοχὸδ πρὸς βορρᾶν μέχρι τῶν Τρανσυλβανικῶν Ἄλπεων πρὸς νότον τὸ Αὐστρουγγρικὸν μέτωπον, ἐνισχυόμενον καὶ διὰ Τουρκικῶν δυνάμεων, ἐκάμφθη καὶ ἡττήθη τελείαν ἧτταν, διότι ἡ ὑποχώρησις πολλάκις μετετράπη εἰς φυγήν, ἡ αἰχμαλωσία δὲ τῶν Αὐστροούγγρων ἐγίνετο κατὰ μυριάδας μετὰ πυροβόλων, ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν καὶ πάντων τῶν ἐφοδίων. Αἱ ἐπιθέσεις αὗται ἐν Γαλικίᾳ ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου κατὰ τοῦ Ἰταλικοῦ μετώπου, ὁπόθεν οἱ Αὐστροῦγγροι ἀπέσυραν σημαντικὰς δυνάμεις καὶ ἠδυνήθησαν οἱ Ἰταλοὶ νὰ ἀναλάβωσιν ἀντεπίθεσιν καὶ ἀνακτήσωσι τὸ ἴδιον ἀπολεσθὲν ἔδαφος, νὰ προελάσωσι δὲ νικηφόρως καὶ καταλάβωσι τὴν περιμάχητον ἐξ ἀρχῆς Κορίτζια.

Ἡ Ρουμανία, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐφάνη, ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου διέκειτο συμπαθῶς πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Συνεννοήσεως, καραδοκοῦσα μάλιστα εὐκαιρίαν ὅπως συμμαχήσῃ μετ' αὐτῶν ἵνα ἐκπληρώσῃ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, τὴν προσάρτησιν τῆς πολιτικῶς μὲν Οὐγγρικῆς ἐθνολογικῶς δὲ Ρουμανικῆς Τρανσυλβανίας καὶ τοῦ Βανάτου, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦτον παρεσκευάζετο ἔκτοτε.

Ἡ Ρωσία κατὰ τὰς ἐν Γαλικίᾳ νικηφόρους μάχας αὐτῆς ἐπιμόνως ἐκάλει τὴν Ρουμανίαν ἵνα κατέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον καὶ καταλάβῃ τὰς ἀλυτρώτους Ρουμανικὰς χώρας, ἄλλως βραδύνουσα ἐπὶ πλέον θὰ ἐπήρχετο πολὺ ἀργά.

Ἡ Ρουμανία θεωρήσασα ὡς ὁριστικὰς καὶ τελικὰς τὰς Ρωσσικὰς ἐν Γαλικίᾳ νίκας κατὰ τῶν Αὐστρούγγρων ἐρρίφθη εἰς τὴν δίνην τοῦ πολέμου καὶ δι' εὐτόλμου ὁρμῆς ἐνέβαλεν εἰς Τρανσυλβανίαν περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὸ πολεμικὸν μέτωπον τῆς Καυκασίας εἶχε μετατεθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ρωσικῶν δυνάμεων ὁ Μ. Δοὺξ Νικόλαος ὅστις ἠδυνήθη ν' ἄρῃ ἀλλεπαλλήλους νίκας κατὰ τῶν ἀντιπάλων Τουρκικῶν δυνάμεων, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν Γερμανῶν στρατηγῶν.

Ἡ ἅλωσις τῆς ὀχυρωτάτης Ἐρζεροὺς ὑπὸ τῶν Ρώσων ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως ὡς λαμπρὰ καὶ περιφανὴς νίκη, ὑπισχνουμένη σοβαρωτάτας ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν συνεπείας καὶ ἀληθῶς ἐφάνη ἀποσυντεθεὶς ὁ Τουρκικὸς στρατὸς καὶ ἀτάκτως φεύγων πρὸ τοῦ Ρωσικοῦ νικηφόρου. Οἱ Ρῶσοι κατέλαβον πᾶσαν σχεδὸν τὴν Ἀρμενίαν καὶ οἱ Κοζάκοι ἱππεῖς ἐπέδραμον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν μέχρι τῆς Βαγδάτης, σχεδὸν συναντήσαντες ἐκεῖ τοὺς προνομεῖς τῶν Ἀγγλοϊνδικῶν δυνάμεων.

Αἱ Ρωσικαὶ δυνάμεις ἐξέτειναν τὰς κατακτήσεις αὐτῶν μέχρι τῆς παλαιφάτου Τραπεζοῦντος, ἣν καὶ κατέλαβον, καὶ πρὸς καιρὸν ἐπιστεύθη ὅτι θὰ προήλαυνον αὗται ἀκώλυτοι εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Εἰς τὸν Βρετταν. στρατὸν ἐπῆλθον ἀτυχήματα σοβαρὰ ἀλλ' οὐχὶ ἀνεπανόρθωτα εὐτυχῶς. Μετὰ τὴν πρώτην διὰ θαλάσσης ἀνεπιτυχῆ ἐπίθεσιν διὰ τοῦ συμμαχικοῦ στόλου κατὰ τῶν ὀχυρωτάτων φρουρίων τοῦ Ἑλλησπόντου, σπουδαιοτάτην καὶ παράτολμον ἀνέλαβον οἱ Ἀγγλογάλλοι ἐπιχείρησιν ἀποβιβάσαντες μετὰ ἡρωϊκοὺς ἀληθῶς καὶ πολυνεκροὺς ἀγῶνας ἰσχυρὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις εἰς τὴν Θρακικὴν Χερσόνησον (ἄλλως τῆς Καλλιπόλεως) ὅπου ἐπὶ μῆνας μακροὺς διεξήγοντο μάχαι τιμήσασαι πολλάκις τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων.

Ἡ ἐπιχείρησις ὅμως ὑπῆρξε δυσχερὴς καὶ παράτολμος, καταστᾶσα πολλῷ δυσχερεστέρα διὰ τῆς τεχνικωτάτης καὶ δεινοτάτης ὀχυρώσεως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὥστε ἡ μὲν Χερσόνησος ἐκλήθη ὀρθῶς παγὶς θανάτου, ἐθεωρήθη δὲ ὡς μέγα κατόρθωμα πρὸς νίκην ἰσοδυναμοῦν ἡ μετ' ἐλαχίστων θυσιῶν ἀπαλλαγὴ τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὸν Συμμαχικὸν Στόλον.

Ἕτερον ἀτύχημα ἐπηκολούθησεν ἐν Μεσοποταμίᾳ, ὅπου μία Μεραρχία Ἀγγλοϊνδικοῦ στρατοῦ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Περσικοῦ κόλπου μετὰ σπανίας εὐτολμίας προήλασε πρὸς βορρᾶν ὑπὲρ τὰ 120 μίλλια πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Βαγδάτης. Παρά τινα ὅμως καμπὴν τοῦ Τίγρητος, ἐφ' ἧς ἡ πολίχνη Κοὺτ-Ἑλ-Ἀμάρα κατελήφθη ὑπὸ ὑπερτέρων Τουρκ. δυνάμεων, ὁδηγουμένων ὑπὸ Γερμανῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ὀχυρωθεῖσα ἐκεῖ ἀπέκρουσεν ἡρωϊκῶς ἐπὶ μῆνας μακροὺς τὰς λυσσώδεις τῶν ἐχθρῶν ἐπιθέσεις. Ἀποτυχόντος ἐν τέλει τοῦ ἐπισιτισμοῦ καὶ ἐξαντληθέντων πάντων τῶν ἐφοδίων, ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ταουνσὲνδ ἡρωϊκὴ φρουρὰ παρεδόθη.

Ἑτέρα ἐπηκολούθησεν ἀνεπανόρθωτος αὕτη συμφορὰ εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν, ὁ καταποντισμὸς τοῦ πολεμικοῦ «Χαμσάϊρ» κατὰ τὴν βορειοτάτην ἄκραν τῆς Σκωτίας παρὰ τὰς Ὀρκάδας Νήσους ὑπὸ ἐπιπλεούσης ἴσως ἐχθρικῆς τορπίλλης καὶ μετὰ τοῦ σκάφους κατεποντίσθη ὁ Λόρδος Κίτσενερ μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ δημιουργὸς μεγαλοφυὴς τοῦ νέου καὶ ὑπερόγκου στρατοῦ τῆς Μ. Βρεττανίας. Ἐπεβιβάσθη ἐκεῖ, ὅπου ἐνήδρευεν ὁ φρικαλέος θάνατος, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ρωσίαν χάριν σκοπῶν βεβαίως στρατιωτικῶν.

Τὸ ἀγγλικὸν μέτωπον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἰδίᾳ παρὰ τὸν ποταμὸν Σόμμην ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἄγγλου στρατηγοῦ Χαῖγκ καὶ μετὰ μεγάλην ἐνίσχυσιν καὶ σύντονον παρασκευὴν ἀνέλαβεν οὗτος ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ δεξιᾶ του Γαλλικοῦ μετώπου εὐρυτάτην καὶ σφοδροτάτην ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ἐναντί του γαυριωσῶν καὶ ὑπερφιάλων γερμανικῶν δυνάμεων.

Αἱ ἀρξάμεναι οὕτω μάχαι ἐπὶ τοῦ Σόμμη προσέλαβον τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἔντασιν τῶν ἐν Βερδὲν—οἱ Ἄγγλοι κριτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ θέλουσι ταύτας ὅτι ἐγένοντο αἱ μέγισται πασῶν κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε πόλεμον—καὶ ἔσχον μεγάλα καὶ λαμπρὰ ἀληθῶς ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῶν Βρεττανικῶν δυνάμεων.

Ἐνταῦθα κατεδείχθη ἀποτελεσματικῶς ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀναπτυχθεῖσα πυρετώδης καὶ ἐνθουσιώδης δραστηριότης περὶ τὴν κατασκευὴν πυροβολικοῦ ἰσχυροτάτου καὶ ἀφθόνων πυρομαχικῶν ὑπὸ τὴν ὤθησιν τοῦ δαιμονίου Οὐάλσου κ. Λόϋδ Τζὼρτζ, ὡς ὑπουργοῦ τῶν πυρομαχικῶν πρῶτον καὶ ὡς ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὕστερον. Κατὰ τὰς μάχας τῆς Σόμμης ἐνεφανίσθησαν αἱ νέαι τεράστιαι πολεμικαὶ μηχαναί, ἀναμιμνήσκουσαι τὰς τοῦ Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ πάλαι ποτέ, εἰς μέγεθος ὅμως καὶ ἀποτελέσματα ἀσυγκρίτως ἀνώτεραι. Διὰ τῶν τεραστίων τούτων πολεμικῶν μηχανῶν, παρομοίων πρὸς τὰς **«ἐλεπόλεις»** *καὶ τὰς* **«χωστρίδας»** *τῶν ἀρχαίων, ἐνέβαλλον οἱ Βρεττανοὶ εἰς τὰ δυσπόρθητα καὶ φονικώτατα Γερμανικὰ χαρακώματα καὶ ὀρύγματα σπείροντες τὸν θάνατον ἐν μέσῳ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀψηφοῦντες τὸ θεριστικὸν πῦρ τῶν ἀναρίθμων ταχυβόλων καὶ πάσας τὰς ἐδαφικὰς ἀνωμαλίας καὶ τὰ προβαλλόμενα τεχνικὰ προσκόμματα.*

Ἡ προέλασις τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐν Σόμμῃ ἐπὶ ἐδάφους κατωχυρωμένου καὶ κατωρυγμένου ἐξετάθη μέχρι ἓξ μιλίων βάθους περίπου καὶ ἔφθασε μέχρι τῆς τρίτης μετωπιαίας γραμμῆς τῶν ἐχθρῶν, ὅτε ἐφάνη διασπώμενον ἐνταῦθα τὸ γερμανικὸν μέτωπον.

Πρὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων τούτων ἀτυχημάτων ἐπιστεύθη ὅτι ὁ πόλεμος ἔτεινεν ὁριστικῶς ν' ἀποβῇ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων τῆς Συνεννοήσεως καὶ κατὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν, καὶ πρὸς στιγμὴν ἐνομίσθη ὅτι ἐπέκειτο ἡ εἰρήνη, ἥτις θὰ ὑπηγορεύετο ὑπὸ τῆς νικηφόρου Συνεννοήσεως.

Μέγιστος τῷόντι εἶχεν ἐπικρεμασθῇ κίνδυνος κατὰ τὸ 1916 κατὰ τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν, καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου ἐδέησε νὰ γένωνται σπουδαῖαι προσωπικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὰς ἀνωτάτας στρατιωτικὰς ἀρχάς.

Ὁ Στρατάρχης Χίνδεμβουργ μέγα ἤρατο κλέος διὰ τὰς λαμπρὰς νίκας αὐτοῦ κατὰ τῶν Ρώσων ἐν Ἀνατολικῇ Πρωσσίᾳ καὶ ἐν Πολωνίᾳ καὶ ἀποθεωτικαὶ ἀπενεμήθησαν αὐτῷ τιμαὶ καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν, καὶ κατὰ τὸν ἐπικρεμασθέντα κίνδυνον ὁ πολὺς Κάϊζερ καὶ ὁ Πέτμαν Χόλβεγ πρὸς τοῦτον ἀπετάθησαν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μεγάλου Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, τοῦ τέως Ἐπιτελάρχου Φάλκεναϋν ἐμπιστευθέντος τὴν ἀρχηγίαν τῆς Γερμανικῆς στρατιᾶς κατὰ τῆς Ρουμανίας.

Ἄγνωστα εἶνε τὰ ληφθέντα μέτρα ὑπὸ τοῦ πολλοῦ Χίντεμβουργ, εἶνε δὲ μόνον γνωστὸν σήμερον ὅτι ὡς διὰ μαγείας καθ' ἅπαντα τὰ μέτωπα ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ τὰ πολεμικὰ πράγματα ἤλλαξαν ὄψιν καὶ φάσιν.

Ἡ προέλασις τῶν Ρουμάνων εἰς Τρανσυλβανίαν οὐ μόνον ἀνε-

κόπη ἀλλὰ καὶ μετετράπη εἰς ὑποχώρησιν ἀδιάλειπτον πρὸ τῶν ἐπελαυνουσῶν Γερμανικῶν καὶ Αὐστρουγγρικῶν δυνάμεων, αἱ Ρωσικαὶ προελάσεις καὶ νῖκαι εἰς Γαλικίαν κατεστάλησαν, ἐν Σόμμῃ κατέπαυσαν αἱ ὁρμητικαὶ ἐπιδρομαὶ τῶν Ἀγγλογάλλων καὶ ἐν Καυκασίᾳ φαίνεται ὅτι οὐ μόνον ἀνεκόπη ἡ προέλασις τῶν Ρωσικῶν δυνάμεων ἀλλὰ καὶ ὑπεχρεώθησαν αὗται εἰς ὑποχώρησιν ἐπὶ μακροὺς δὲ μῆνας ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου ἤδη ἀραιόταται καὶ ἀσαφεῖς προέρχονται ἐκεῖθεν εἰδήσεις.

Ἡ αὐτὴ στασιμότης ἐπῆλθε καὶ εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον, καὶ ἐπὶ πλέον ἐξεδηλώθησαν ἐπιθέσεις εἰς πάντα σχεδὸν τὰ μέτωπα ὑπὸ τῶν δυνάμεων τῶν δύο Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῶν.

Ἐν Μακεδονίᾳ ὁ Συμμαχικὸς στρατὸς μετὰ τῶν λειψάνων τοῦ Σερβικοῦ τοιούτου ἔσχε σημαντικὰς ἐπιτυχίας, ἀνακτήσας τὸ Μοναστήριον μετὰ πεισμόνας καὶ ἀγρίας μάχας πρὸς Γερμανοὺς καὶ Βουλγάρους, ἀλλὰ καὶ ἡ προέλασις ἐνταῦθα ἀνεστάλη καὶ ἀραιαὶ που καὶ που φθάνουσιν ἀγγελίαι ὅτι διεξάγονται σφοδραὶ μονομαχίαι πυροβολικοῦ βορείως τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἀπό τινος μόνον κακοκαιρίαι καὶ μάχαι πυροβολικοῦ ἐν Μακεδονίᾳ χωρὶς νὰ προσδιορίζεται καὶ τὸ θέατρον αὐτῶν.

ΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ὁ Γερμανικὸς στόλος ἀπέφευγε πᾶσαν ἐκ τοῦ συστάδην ναυμαχίαν πρὸς τὸν πολλῷ ἰσχυρότερον Συμμαχικὸν καὶ περιωρίζετο εἰς ἐπιδρομὰς αἰφνιδιαστικὰς εἰς τὰς ἀνατολικὰς βρεττανικὰς ἀκτὰς ἢ καὶ κατ' ἄλλων περιπολικῶν ἐλαφρῶν σκαφῶν.

Μικρὰ ναυμαχία ἐγένετο πρὸ τῆς νησῖδος Ἐλιγολάνδης, εἰς ἣν ἡττήθησαν τὰ Γερμανικὰ καταδρομικά, ἐχρησιμοποιήθησαν δὲ κατ' αὐτὴν καὶ ὑδροπλᾶνα καὶ Ζέππελιν, καὶ ἀπετέλεσε τὸ προοίμιον τῆς μεγίστης ἐν τῇ ναυτικῇ ἱστορίᾳ ναυμαχίας ἔναντι τῆς ἀκτῆς τῆς χερσονήσου Ἰουτλάνδης (Δανίας) τῇ 18)31 Μαΐου 1916. Ἐκεῖ ὁ Γερμανικὸς στόλος τῆς γραμμῆς εἰς 90 μιλλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν Δανικῶν ἀκτῶν συνεκρούσθη πρὸς μοίρας τοῦ Βρεττανικοῦ στόλου διοικουμένας ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Πήττυ, τοῦ ἐνδόξου νικητοῦ τῆς Ἐλιγολάνδης, καὶ ἐπροξένησεν εἰς αὐτὸν σπουδαίας ἀπωλείας παθὼν δὲ καὶ αὐτὸς ἐξίσου βαρείας τοιαύτας. Ὅτε ὅμως ἐπῆλθεν ὁ κύριος Βρεττανικὸς στόλος ὑπὸ τὸν ἀρχιναύαρχον Τζέλικο, ἐτράπησαν αἱ περιλιπόμεναι μονάδες τοῦ Γερμανικοῦ στόλου εἰς φυγὴν σωθεῖσαι εἰς τὰ ὁρμητήριά των. Ἐν καιρῷ ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ἐκτενῆ ἔκθεσιν τοῦ Ἄγγλου ἀρχιναυάρχου περὶ τῆς Ναυμαχίας ταύτης, ἥτις ἐν τῇ ναυτικῇ ἱστορίᾳ ἐγένετο ἡ μεγίστη πασῶν μέχρι τοῦδε διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συγκρουσθέντων πολεμικῶν σκαφῶν καὶ διὰ τὴν ἄλλην παρασκευὴν κατὰ τὸ τελειότερον μέχρι τοῦδε σύστημα τῆς ναυτικῆς ἐπιστήμης.

Ὡς ἀποτέλεσμα ἡ ναυμαχία αὕτη ἔσχεν ὅπως ἡ Γερμανία παραιτηθῇ καὶ τὴν ψιλὴν ἰδέαν περὶ ἀντιμετρήσεώς της πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ναυτικόν.

Μόνον ὅπλον ἀπέμειναν εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν τὰ ὑποβρύχια, εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ὁποίων ἀνεδείχθησαν ἐφάμιλλοι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους των.

Ὁ διὰ τῶν ὑποβρυχίων πόλεμος ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ἔσχε σπουδαίας ἐπιτυχίας, αἵτινες ὅμως μετεῖχον πολὺ τῆς ὠμότητος καὶ τῆς ἀπανθρωπίας, διότι προσεβλήθησαν μεγάλα σκάφη ταχυδρομικὰ μετ' ἐπιβατῶν παντὸς γένους καὶ ἡλικίας καὶ κατεποντίσθησαν ἀνηλεῶς. Σπουδαῖαι ἐγένοντο αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων κατὰ τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου εἰς τὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῶν φρουρίων τοῦ Ἑλλησπόντου. Βαθμηδὸν ὅμως καὶ ἡ δρᾶσις τῶν ὑποβρυχίων, δι' ὧν ἐπειράθη ἡ Γερμανία ν' ἀποκλείσῃ τὴν Ἀγγλίαν, κηρύξασα μάλιστα κομπωδῶς τὸν ἀποκλεισμὸν κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1915, ἐχαλαρώθη καὶ βαθμηδὸν εἶχεν ἀποβῇ ἀσήμαντος, διότι τὸ Βρεττ. ναυτικὸν εὗρε τρόπον νὰ συλλαμβάνῃ ἢ νὰ καταποντίζῃ ταῦτα.

Κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμως μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους ἡ δρᾶσις τῶν ὑποβρυχίων προσέλαβε νέαν δύναμιν καὶ ἔντασιν καὶ μεγαλειτέραν ἔκτασιν μέχρι τῶν Ἀμερικανικῶν αἰγιαλῶν, ὥστε ὁ Καγκελλάριος Πέτμαν Χόλβεγ νὰ κομπορρημονῇ ἐν τῷ Ράιχσταγ λέγων ὅτι τὸ φάσμα τῆς πείνης ὅπερ οἱ ἐχθροί μας ἐπέσειον καθ' ἡμῶν καταδιώκει ἤδη αὐτοὺς ἀνηλεῶς.

Πράγματι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀδιάκριτος γίνεται ἐπίθεσις κατὰ τῶν σκαφῶν ἐχθρικῶν καὶ οὐδετέρων καὶ ὑπολογίζονται ὅτι δέκα τοὐλάχιστον σκάφη βυθίζονται καθ' ἑκάστην, ἐσχάτως δὲ καὶ τινα ἰσχυρὰ πολεμικὰ τοιαῦτα.

ΑΙ ΕΝΑΕΡΙΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Οἱ Γερμανοὶ καὶ τὰ ἐναέρια ὅπλα μετεχειρίσθησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, οὐχὶ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας, καὶ συχναὶ ἐγένοντο ἐπιδρομαὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Λονδίνου διὰ τῶν ἀεροπλοίων Ζέππελιν, αἵτινες φαίνεται ὅτι δὲν ἔσχον ποσῶς τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα οὔτε ἐπροξένησαν ζημίας δικαιολογούσας τὰς ὑπερόγκους δι' αὐτὰ δαπάνας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Τὸ 1916 μέχρι τοῦ π. Νοεμβρίου ἀποτυχίας μόνον καὶ ἥττας ἔφερεν εἰς τὰ ὅπλα τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῶν συμμάχων, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῶνται αἱ κομπορρήμονες καυχήσεις τοῦ Γερμανοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου οὐδ' αἱ καυχήσεις καὶ ἀπειλαὶ περὶ προσεχοῦς νίκης.

Εἶνε ἀληθὲς ὅμως ὅτι αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις κατὰ τῆς Ρουμανίας διεξήχθησαν μετὰ μεγάλης ὁρμῆς καὶ δραστηριότητος καὶ κατέληξαν εἰς ἀποτελέσματα ἐκπληκτικὰ κατὰ τῆς Ρουμανίας. Ἄδηλον διατί, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ νέα σύμμαχος τῆς Συνεννοήσεως ἐκάμπτετο καὶ βαθμηδὸν συνετρίβετο, εἰς πάντα τἆλλα πολεμικὰ μέτωπα αἱ Συμμαχικαὶ δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προκαλέσωσι σπουδαῖον περισπασμὸν καὶ κλονισμὸν εἰς τὰς δυνάμεις τῶν Κεντρ. Αὐτοκρατοριῶν καὶ σώσωσιν ἀπὸ καταστροφῆς τὴν Ρουμανίαν, ἥτις κατὰ τὰ δύο τρίτα σφαδάζει τώρα ὑπὸ τὸ σιδηροῦν πέλμα τοῦ γαύρου νικητοῦ.

Ἡ νικηφόρος κατὰ τῆς Ρουμανίας ἐκστρατεία καὶ ἡ ἀνένδοτος ἀντίστασις εἰς πάντα τὰ λοιπὰ μέτωπα ἀνεπτέρωσαν τὸ θάρρος καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν Αὐστρογερμανῶν καὶ ἠκόνησαν τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ μεγάλαι κατὰ τῆς Ρουμανίας ἐπιτυχίαι ἀπήλλαξαν τὰς Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας τοῦ κινδύνου νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῶν συμμάχων αὐτῶν Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας, αἵτινες μετὰ τοῦτο θὰ ὑπέκυπτον εἰς τὸ μοιραῖον, αἱ δύο δὲ Αὐτοκρατορίαι θὰ περιήγοντο πράγματι εἰς κατάστασιν πολιορκουμένου φρουρίου, καταδεδικασμένου εἰς τὴν διὰ λιμοῦ παράδοσιν.

Ἐφεξῆς εὐρυτάτη καὶ ἀκώλυτος διανοίγεται ἡ λεωφόρος πρὸς τὴν Ἀσίαν διὰ τὰς Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας, αἵτινες ἔχουσαι χώρας εὐφορωτάτας ἤδη, δὲν ἔχουσι νὰ φοβηθῶσι τὴν διὰ τῆς πείνης ἧτταν· μὴ ἐλπίζοντες ὅμως πλέον ὅτι θὰ νικήσωσιν ὁριστικῶς τοὺς ἀντιπάλους, ὕψωσαν λευκὴν σημαίαν καὶ προτείνουσιν εἰρήνην μετὰ τιμῆς.

Τοῦτο τὸ καλὸν παρέστησε τὸ λῆξαν 1916, τὰς ἐπισημοτάτας καὶ σπουδαιοτάτας περὶ εἰρήνης προτάσεις καὶ τὴν ἄμεσον τούτων ἀποδοχὴν ὑπὸ πάντων σχεδὸν τῶν οὐδετέρων Κρατῶν.

Δὲν πρέπει ν' ἀπελπίζωσι τὸν κόσμον περὶ τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης οὔτε ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως, αἵτινες ἐντούτοις δὲν ἀποστέργουσι νὰ προβάλωσιν ἀντιπροτάσεις, οὔτε αἱ ἀπειλαὶ καὶ καυχήσεις ἑκατέρωθεν περὶ ἐξακολουθήσεως τοῦ πολέμου μέχρι τελείας νίκης.

Η ΠΤΕΡΩΤΗ ΝΙΚΗ

Τὴν Νίκην, οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἐφαντάσθησαν καὶ ἔπλασαν πτερωτήν, ἀβεβαίαν δηλαδὴ καὶ ἀσύλληπτον, καὶ τοιαύτη ἀνεδείχθη δι' ὅλου τῶν δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν τοῦ παρόντος τρομερωτάτου πολέμου μεθιπταμένη ἀπὸ τοῦ μετώπου τῆς μιᾶς εἰς τὸ τῆς ἑτέρας συμμαχικῆς ὁμάδος.

Βαρυτάτη ἐγένετο καὶ ἀνυπολόγιστος εὐθύνη τῶν Μοναρχῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν οἵτινες ἐξαπέλυσαν τὴν δεινοτάτην συμφορὰν καὶ καταστροφὴν τοῦ τρομερωτάτου πολέμου, καὶ θὰ ἐχαρακτηρίζοντο ὡς μαινόμενοι ἂν καὶ σήμερον δὲν ἐπελαμβάνοντο πάσης εὐκαιρίας πρὸς κατάπαυσιν τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ τῆς μᾶλλον πεπολιτισμένης καὶ προηγμένης μοίρας τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ τοῦτο ἐπιμένομεν φρονοῦντες ὅτι αἱ μεγαληγορίαι καὶ ἀντεγκλήσεις καὶ αἱ ἀμοιβαῖαι προκλήσεις εἶνε τεχνάσματα διπλωματικά, ἐνῷ κατὰ βάθος πάντες αἰσθάνονται ἐπιτακτικὴν καὶ ἀναπόδραστον τὴν εἰρήνην, ἥτις εὐχόμεθα κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος νὰ ἐπέλθῃ ὡς οἷόν τε τάχιον καὶ ὑπὸ τοὺς ἀρίστους οἰωνοὺς ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπὶ τοιαύταις χρησταῖς ἐλπίσι χαιρετίζομεν τὸ νέος ἔτος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΗΞΑΝ ΕΤΟΣ 1916

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» κ. Οὐώλτερ Χάρρις παρεπιδημῶν ἐν Καΐρῳ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1916, ἐν συνεντεύξει πρὸς ἀντιπρόσωπον τῆς ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Καΐρου», διετύπωσεν ὡς ἑξῆς τὰς σκέψεις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου περὶ τῆς τηρητέας στάσεως τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὸν παρόντα πόλεμον:

«Φθάσας τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου (1915) εἰς Ἀθήνας εὗρον τὴν κατάστασιν ἐν Ἑλλάδι ἐξαιρέτως δύσκολον ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς αὐτῆς σχέσεις, ἐπιδεινωθεῖσαν ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας.

«Ἡ χώρα ἦτο διῃρημένη εἰς δύο μερίδας, τῶν ὁποίων ὁ ἀνταγωνισμὸς ἦτο ὀξύς, τὴν κυβερνῶσαν μερίδα, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἡ τοῦ Βασιλέως, καὶ τὴν Βενιζελικήν.

«Φυσικῶς, διὰ τοὺς Συμμάχους ἡ Βενιζελικὴ μερὶς ἦτο εὐαρεστοτάτη, τοῦ κ. Βενιζέλου κηρυχθέντος ὑπὲρ συμμετοχῆς ὑπὲρ τούτων κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ ξηράν. Πράγματι ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο ἕτοιμος ν' ἀψηφήσῃ πάντα κίνδυνον—καὶ οἱ κίνδυνοι ἦσαν μέγιστοι—ἵνα κατορθώσῃ τι μέγιστον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. . . . .

«Ὁ Βασιλεὺς ἠρνήθη ν' ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου. Διατί; Πρῶτον, ἐσκέφθη ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἦτο παρεσκευασμένη πρὸς τὸν πόλεμον. Ἡ χώρα καὶ ὁ στρατὸς δὲν ἔσχον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ν' ἀναλάβωσιν ἐκ τῶν δύο προηγηθέντων ἐνδόξων πολέμων, καὶ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οὐδετερότητα καθ' ἣν περίπτωσιν θὰ ἠπειλεῖτο ἡ ὕπαρξις τῆς Ἑλλάδος.

«Ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι λόγοι αἰτία τοῦ δισταγμοῦ τοῦ Βασιλέως· ἀμφέβαλλε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Συμμαχικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν Δαρδανελλίων. Ἐπεθύμει νὰ μάθῃ τὸ ὁριστικὸν πρόγραμμα τῶν Συμμάχων εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ἐφοβεῖτο ὁλοκληρωτικὴν σφαγὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Μ. Ἀσίας, ἀπαράλλακτα ὅπως ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἀρμενίων κατεκρεουργήθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων».

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐν συνεντεύξει πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀντιπρόσωπον τῆς Βερολιναίας ἐφημερίδος «Λοκὰλ Ἀντζάϊγερ» κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1916 εἶπε σὺν ἄλλοις καὶ τάδε:

«Δὲν θέλω τὸν πόλεμον. Θέλω νὰ ἐνισχύσω τὸν στρατόν μου. Ἐλπίζω ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου τούτου θὰ ἦνε ἰσχυρός, ἀκμαῖος καὶ πλήρης. Διὰ τὴν χώραν μου τοῦτο εἶνε σπουδαιότατον. Οὕτω κατὰ τὴν σύναψιν τῆς εἰρήνης ὁ στρατός μας θὰ ἦνε παράγων ἐπαισθητῶς μᾶλλον σπουδαῖος, παρὰ ἂν ἐξηντλεῖτο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μακροῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, οὗτινος τὰ πρῶτα θύματα εἶνε φυσικῶς τὰ μικρὰ Κράτη, στερούμενα μέσων.

«Ἡ οὐδετερότης μας δὲν εἶνε συνέπεια οὔτε σύμπτωμα ἀδυναμίας, ἀλλὰ καρπὸς τῆς ἐνσυνειδήτου θελήσεως, ὅπως ἐπιφυλάξωμεν τὰς δυνάμεις μας διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον θὰ ἦνε σοβαρόν.

«Ἐπομένως θὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν πολιτικήν μου, ἥτις εἶνε ὅπως διαφυλαχθῶσιν αἱ ἐλευθερίαι καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ μου ἄνευ χύσεως αἵματος. Ἔχω εἰς τοῦτο ὁλόκληρον τὴν ὑποστήριξιν τοῦ λαοῦ, καὶ οὔτε αἱ φιλοφρονήσεις οὔτε αἱ πιέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁθενδήποτε καὶ ἂν προέρχωνται, θὰ μὲ ἀναγκάσωσι νὰ μεταβάλω ἰδέας.»

Ἡ γοργὴ ἐπιθεώρησις τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων ἐπιβάλλεται χάριν ὑπομνήσεως τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, ὅσοι μετὰ διαφέροντος πατριωτικοῦ παρακολουθοῦσι τὰς ἐθνικὰς τύχας καὶ περιπετείας ἵνα μορφώσωσιν ὑγιᾶ καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀσφαλῆ περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων γνώμην.

Ἡ πολιτικὴ ἐξέλιξις ἐν Ἑλλάδι ἐν ἀρχῇ τοῦ λήξαντος ἔτους 1916 ἤρξατο μετὰ τῆς συγκλήσεως τῆς νέας Βουλῆς, τῆς προελθούσης ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 6)19 Δεκεμβρίου τοῦ 1915, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπέσχεν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν φιλελεύθερον κόμμα, καὶ τὴν ἀποχὴν ταύτην ἀπεδοκίμασεν ὁ λονδίνειος «Χρόνος», ὅστις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐν Κρήτῃ δράσεως φαίνεται οἱονεὶ Μέντωρ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Σκουλούδην Κυβέρνησις, ἥτις περιελάμβανε καὶ τοὺς κ. κ. Θεοτόκην, Ράλλην καὶ Γούναρην, πρώην πρωθυπουργούς, ὡς συντασσομένους τῇ γνώμῃ τοῦ Βασιλέως, παρέστη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἐξέθηκε τὸ πολιτικὸν πρόγραμμά της, βάσιν ἔχον τὰς ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι διατυπουμένας ἀρχὰς τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐπαγαλάμβανε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος πρὸς τοὺς Συμμάχους τῆς Συνεννοήσεως, καὶ πᾶσα κατεβάλλετο προσπάθεια ὅπως ἀνταποκρίνεται ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἀξιώσεις τούτων, ἐφόσον δὲν ἐθίγοντο τὰ κυριαρχικὰ δίκαια τοῦ Κράτους μέχρι τοῦ νὰ ὑπερβῶσι τὰ ὅρια τῆς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀρχηγία τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπεξέτεινε τὴν ζώνην τῆς κατοχῆς αὐτῆς καὶ κατελάμβανε πειθοῖ ἢ βίᾳ διάφορα ὀχυρὰ σημεῖα καὶ ἐξετόπιζε τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς ἐπιστρατευμένης τότε Ἑλλάδος, μέχρι οὗ διεχώρισε τὸν ἐν Μακεδονίᾳ στρατὸν καὶ περιώρισε μέγα μέγα μέρος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνατολ. Μακεδονίαν.

Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ὁ ἀττικὸς τύπος διῃρημένος εἰς δύο ἀντίπαλα καὶ ἀδιάλλακτα στρατόπεδα διεξῆγε πεισματωδέστατον γραφιδοπόλεμον, προεξάρχοντος τοῦ ἐπὶ τοῦτο μεταφερθέντος ἐκ Κρήτης «Κήρυκος» προσωπικοῦ ὀργάνου τοῦ κ. Βενιζέλου, καὶ τὰ πνεύματα ἐξήπτοντο, ἐνεθαρρύνοντο δὲ οἱ Σύμμαχοι τῆς Συνεννοήσεως εἰς πάσας πρὸς τὴν Ἑλλάδα τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν.

Ἀλλεπαλλήλως ὁ Συμμαχικὸς στόλος ἐνήργησε κατοχὴν ἐν Μυτιλήνῃ ἐν Σούδᾳ, ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ τέλος ἐν Κερκύρᾳ, ὑπὸ τὰς διαμαρτυρίας πάντοτε τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην Νῆσον μετεκομίσθησαν τὰ λείψανα τοῦ ἐκπατρισθέντος ὑπὸ τῶν πολεμίων Σερβικοῦ στρατοῦ ὅστις καὶ ἀνεσυγκροτήθη.

Πολὺ ἀπησχόλησε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ διετάραξε τὰς τεταραγμένας, ἄλλως τε, σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν Συνεννόησιν ἡ ἀξίωσις τῆς τελευταίας ταύτης ὅπως διαβιβασθῇ ὁ Σερβικὸς στρατὸς ἐκ Κερκύρας εἰς Μακεδονίαν διὰ μέσου τῆς Ἑλλάδος σιδηροδρομικῶς, καὶ κατὰ τῆς ἀξιώσεως ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀντέστη ὅλαις δυνάμεσιν διότι ἐφρόνει ὅτι θὰ ἐξήρχετο τῆς οὐδετερότητος ἐπιτρέπουσα τοιαύτην ἐνέργειαν προφανῶς ἐχθρικὴν πρὸς τὴν ἑτέραν ἐμπόλεμον ὁμάδα.

Ὁ Σερβικὸς στρατὸς ἐν τῷ μεταξὺ διεβιβάζετο εἰς Μακεδονίαν διὰ θαλάσσης καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπηλλάγη σπουδαιοτάτης δυσχερείας. Οἱ Γερμανοὶ ὅμως καὶ οἱ Βούλγαροι, οἱ ἀντιμέτωποι εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον τῶν Συμμάχων, πρὸ τῆς ἐνισχύσεως τούτου καὶ ἐπεκτάσεώς του πρὸς δυσμὰς καὶ ἀνατολάς, προέβησαν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ὀχυροῦ Ροῦπελ βορείως τῶν Κλειδῶν ἢ Δεμὶρ—Ἰσσάρ, διακηρύξαντος τοῦ Γερμανοῦ ἀρχηγοῦ Σὶτ ὅτι ἡ περαιτέρω ἀντίστασις διὰ τῶν ὅπλων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ θὰ κατέληγεν εἰς πολεμικὴν σύγκρουσιν. Πρὸ τῆς διακηρύξεως ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐμμένουσα εἰς τὴν οὐδετερότητα τῆς Ἑλλάδος διέταξε τὴν Ἑλληνικὴν φρουρὰν ν' ἀποχωρήσῃ.

Τὴν στάσιν ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Συνεννόησις ἐθεώρησεν ὡς ἐχθρικὴν πρὸς αὐτὴν καὶ ἀντικειμένην πρὸς τὴν διατυπωθεῖσαν ἤδη εὐμενῆ οὐδετερότητα πρὸς τοὺς Συμμάχους τῆς Συνεννοήσεως καὶ διεκήρυξεν ὅτι θεωρεῖ ἐπικίνδυνον εἰς τὰς ἐν Μακεδονίᾳ δυνάμεις τὸν ἐν ἐπιστρατεύσει Ἑλληνικὸν στρατόν, δι' ὃ καὶ ἀπῄτησε τὴν ἀποστράτευσιν τῆς Ἑλλάδος, συνυπηχοῦντος καὶ ὑποκρούοντος τοῦ Βενιζελικοῦ τύπου, ὅστις δὲν ἔπαυσε διαμαρτυρόμενος κατὰ τῆς παραβιάσεως δῆθεν τοῦ Συντάγματος. Οἱονεὶ μεταμελόμενος ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὸ φιλελεύθερον κόμμα ἐπὶ τῇ ἀποχῇ του ἐκ τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς, ἀπεφάσισε νὰ μετέλθῃ νέαν δρᾶσιν πολιτικὴν τὴν τῶν δημοσίων διαλέξεων, αἵτινες ἐν μέσῳ τῆς τεταραγμένης γνώμης προὐκάλεσεν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ μεγάλην σύγχυσιν καὶ ταραχὴν διαταράττουσα σοβαρῶς τὴν δημοσίαν τάξιν, καὶ τοῦτο ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὰς δημοσίας συναθροίσεις.

Οἱ Σύμμαχοι μετὰ τοῦτο ἐπέδωκαν ταυτόσημον διακοίνωσιν πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν τῇ 8]21 Ἰουλίου δι' ἧς ἀπῄτουν τὴν ὁλοσχερῆ ἀποστράτευσιν καὶ κατήγγειλλαν παραβίασιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατηγόρουν ἐπὶ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀπῄτουν ἄμεσον ἀντικατάστασιν τῆς Κυβερνήσεως Σκουλούδη διὰ Κυβερνήσεως ὑπηρεσιακῆς καὶ ἄχρου καὶ παρεχούσας τὴν ἐγγύησιν πρὸς ἐφαρμογὴν μετ' εὐθύτητος τῆς εὐμενοῦς πρὸς τοὺς Συμμάχους οὐδετερότητος καὶ τὴν ἐκ νέου ἐξακρίβωσιν τῆς ἐθνικῆς θελήσεως διὰ προκηρύξεως καὶ ἐνεργείας νέων βουλευτικῶν ἐκλογῶν· ἐπὶ πλέον δὲ τὴν ἀντικατάστασιν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως ἀστυνομικῶν τινων λειτουργῶν.

Βασιλικὸν Διάταγμα ὅθεν ἐξεδόθη τῇ 14)27 Ἰουνίου διατάττον τὴν γενικὴν ἀποστράτευσιν, ἥτις ἔδει νὰ περατωθῇ, παρὰ πάντα τὰ τεχνικὰ κωλύματα, τὴν 15ην ἐπιόντος Ἰουλίου.

Ἡ Κυβέρνησις Σκουλούδη παρῃτήθη καὶ νέαν Κυβέρνησιν ἐσχημάτισεν ὁ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης, προσλαβὼν ὑπουργοὺς πρόσωπα ἀπολαύοντα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Συμμάχων καὶ ἐπανέλαβε τὴν διαβεβαίωσιν περὶ τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος.

Ὑπελείπετο ἤδη καὶ ἡ ἔκδοσις διατάγματος διαλύοντος τὴν Βουλὴν τῆς 6ης Δεκεμβρίου 1915, ὅτε κατεδηλώθη ὅτι οἱ ἀπολυόμενοι ἔφεδροι αἵτινες θὰ ἐψηφοφόρουν, ἦσαν κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ταῖς προαγγελλομέναις ἐκλογαῖς προέβησαν εἰς συγκρότησιν συνδέσμων καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα διακηρύττοντες τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὰς πολιτικὰς σκέψεις αὐτοῦ.

Οἱ Γερμανοβούλγαροι διὰ στρατιωτικοὺς λόγους προέβησαν εἰς στρατιωτικὴν κατοχὴν τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας καὶ τὸ διάβημα τοῦτο ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὸ κόμμα του ἀνέλαβον ὡς ὅπλον κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῇ 15ῃ Αὐγούστου συνεκρότησαν οἱ Φιλελεύθεροι μέγα συλλαλητήριον ἐκ 50,000 διαδηλωτῶν, καθ' ὃ ἀνεγνώσθη καὶ ἐπεδοκιμάσθη ψήφισμα ἀποδοκιμάζον τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος καὶ ἐπώτρυνον τὸν Βασιλέα νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἑλλην. στρατοῦ πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων ἐκ τῆς Μακεδονίας.

Εἰς τὸ συλλαλητήριον τοῦτο ἐπηκολούθησεν ἄλλο ἀντίθετον, ὅπερ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἐγένετο κατὰ πολὺ ὀγκωδέστερον ἐπιδοκιμάζον τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος καὶ ἐκφράζον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βασιλέα.

Εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸ κόμμα του ἀπήρεσκε καὶ ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην Κυβέρνησις καὶ διὰ τοῦ «Κήρυκος» κατήγγελλε τὸν Στρατηγὸν κ. Καλλάρην, ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτ. καὶ τὸν τῶν ἐσωτερικῶν κ. Χαραλάμπην ὡς μὴ ἐκπληροῦντας τὴν ἣν ἀνέλαβον ἐντολήν, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν ἀλλ' ἐκτελοῦντας τὰς θελήσεις τοῦ Ἐπιτελείου, ὅπερ κατήγγελλε πάλιν ὡς Γερμανόφιλον καὶ προδίδον τὴν χώραν. Ἑσπέραν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου ὁμὰς ταραξιῶν ἐνέβαλεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας καὶ ἐπυροβόλησε, καὶ τὸ ἐπεισόδιον ἐπέτεινε τὴν κρατοῦσαν ταραχήν, ἀπεκαλύφθη δὲ ὅτι οἱ ταραξίαι ἐκεῖνοι ἀνῆκον εἰς τὸ φιλελεύθερον κόμμα, δι' ὃ καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρησε λῆξαν τὸ ἐπεισόδιον μετὰ τὴν ἔκφρασιν λύπης ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ζαΐμη.

Ὁ κ. Ζαΐμης τῇ 29 Σβρίου ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τῆς ὑπ' αὐτὸν Κυβερνήσεως δηλῶν ὅτι διάφορα ἐπεισόδια ἀφορῶντα τὴν ἐσωτερικὴν δημοσίαν τάξιν ἐμποδίζουν αὐτὸν ὅπως ἀντιμετωπίζῃ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα.

Ὁ Βασιλεὺς πεποιθὼς ἐπὶ τὴν διαδηλωθεῖσαν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀφοσίωσιν τῆς πλειονοψηφίας τοῦ ἔθνους, μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Δημητρακοπούλου, ἀνέθηκε τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ νέας Κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Καλογερόπουλον, πρώην ὑπουργὸν ὑπὸ τὸν κ. Θεοτόκην, ἐσχηματίσθη δὲ αὕτη ἐκ τῶν κ.κ. Ρούφου, Δαμιανοῦ, Καραπάνου, Βοκοτοπούλου, Κανάρη, Καυταντζόγλου καὶ Πασιᾶ, καὶ ἡ νέα Κυβέρνησις διεκήρυξεν ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς διακοινώσεως τῶν Συμμάχων τῆς 18 Ἰουνίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπεστάτησεν ἡ Κρητικὴ χωροφυλακὴ καὶ μέρος τῆς σταθμευούσης ἐκεῖ μεραρχίας ὑπὸ τοὺς Κρῆτας συνταγματάρχας Ζυμβρακάκην καὶ Μαζαράκην.

Ὁ Βασιλεὺς τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου προσαγορεύων τοὺς νεοσυλλέκτους προέτρεψεν αὐτοὺς ἵνα μένωσι πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον αὐτῶν καὶ μὴ παραπλανηθῶσιν ὑπ' ἀνθρώπων ἐκμεταλλευομένων τὸν πατριωτισμόν, καπηλευόντων τὴν Πατρίδα καὶ ἐπιδιωκόντων τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ πατριωτισμοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις Καλογεροπούλου παρὰ πάσας τὰς διαβεβαιώσεις αὐτῆς δὲν κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς τῆς Συνεννοήσεως, καὶ ἐν μέσῳ τῆς ἐκρύθμου ταύτης καταστάσεως ἀνηγγέλθη ἐπανάστασις ἐν Κρήτῃ καταλύσασα τὸ ἐκεῖ καθεστώς, δι' ὃ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέρχεται εἰς Κρήτην ἀκολουθούμενος ὑπὸ σημαινόντων φίλων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Κουντουριώτου καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Δαγκλῆ, ὅπου ἐσχημάτισε Προσωρινὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐξέδωκε προκήρυξιν καταγγέλλουσα τὰς πολιτικὰς ἀντιλήψεις τοῦ Βασιλέως καὶ καλῶν τὸ Ἑλλην. Ἔθνος εἰς πόλεμον πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων ἐκ τῆς Μακεδονίας. Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα ἐξετάθη καὶ εἰς τὰς νήσους Λέσβον, Σάμον, Χίον, ὅπου μεταβὰς ὁ κ. Βενιζέλος ἐγκατέστησε νέας ἀρχὰς καὶ ἐκεῖθεν ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις μετέβη εἰς

Θεσσαλονίκην, ἣν ἐξέλεξεν ὡς ἕδρα αὐτῆς μεταβάλουσα καὶ τὸ ἐν Μακεδονίᾳ καθεστώς.

Ἡ Τριανδρία κατήρτισε Κυβέρνησιν καὶ ἐκήρυξεν ἐπιστράτευσιν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ἑλληνικὰς χώρας. Ἡ Ἑλλην. Κυβέρν. μὴ ἀναγνωριζομένη ὑπὸ τῆς Συνεννοήσεως παρῃτήθη ἐν τέλει, καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀνέθηκε τὴν ἐντολὴν πρὸς σχηματισμὸν νέας Κυβερνήσεως εἰς τὸν Καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Σπ. Λάμπρον.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῆς Συνεννοήσεως ὡς ὑπηρεσιακὴ καὶ προσωρινὴ χωρὶς ὅμως ἐλπίδος περὶ διεξαγωγῆς ἐκλογῶν, καὶ ἐπιστεύθη ὅτι θὰ καθίσταντο ὁμαλαὶ καὶ φιλικαὶ αἱ σχέσεις Συνεννοήσεως καὶ Ἑλλάδος.

Ὁ Βενιζελικὸς ὅμως τύπος καὶ ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ προσωρινὴ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσαν διαμαρτυρόμενοι κατὰ ἀσκουμένης δῆθεν τρομοκρατίας ἐπὶ τοῦ ἔθνους δεσμευούσης αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νὰ συνταχθῇ ὑπὲρ τοῦ Βενιζελικοῦ κινήματος, ἐπὶ πλέον δὲ ὅτι ὁ Ἑλλην. στρατὸς ἀπετέλει ἀπειλὴν κατὰ τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ παρεκώλυε τὴν ἐλευθέραν δρᾶσιν καὶ προέλασιν αὐτῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπανελαμβάνετο δὲ ἡ καταγγελία περὶ ἀνεφοδιασμοῦ ἐχθρικῶν ὑποβρυχίων εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰγιαλούς, καὶ πολιτικοὶ κατηγγέλλοντο διενεργοῦντες τοῦτον καὶ ὁμοιότυπα δῆθεν ἀλληλογραφίας τούτων ἐδημοσιεύθησαν, ἥτις ὅμως ἀπεδείχθη πλαστογραφία, καὶ ὡς τοιαύτη ἐγένετο παραδεκτὴ καὶ ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

Πάντα ταῦτα ἐξήγειρον ὑπονοίας καὶ φόβους παρὰ τοῖς Συμμάχοις, δι' ὃ ὁ Συμμαχικὸς στόλος ἐξ 60 περίπου σκαφῶν παντὸς μεγέθους ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Γάλλου ναυάρχου Δαρτὶζ Τυ Φουρνὲ κατέπλευσαν εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τοῦ Φαλήρου καὶ Πειραιῶς καὶ ἐν ἀρχῇ κατέλαβε τὰς μικροτέρας μονάδας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καὶ εἶτα καὶ τὰς μεγαλειτέρας, τοῦτο διὰ διακοινώσεως δὲ ταυτοσήμου ἀπῄτησαν οἱ Σύμμαχοι τὴν παράδοσιν ὡρισμένου ἀριθμοῦ πυροβόλων, τουφεκίων πυρομαχικῶν καὶ τὴν μετάθεσιν τοῦ στρατοῦ ἐκ Θεσσαλίας εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ πλέον ἀπῄτησε τὴν ἀπέλασιν ἐξ Ἑλλάδος τῶν Πρεσβευτῶν καὶ τῶν ὑπολειπομένων προξένων τῶν ἐχθρικῶν Δυνάμεων.

Ἡ Κυβέρνησις ἐνέδωκε μὲν εἰς τὰ πρῶτα αἰτήματα, ἠρνήθη ὅμως νὰ πράξῃ τὸ τελευταῖον ὡς καθαρῶς ἐχθρικὸν πρὸς τὴν Τετραπλῆν Συμμαχίαν.

Οἱ Σύμμαχοι ὅμως διὰ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἃς διέθετον ἐν Ἀθήναις ἀπήλασαν τοὺς Πρεσβευτὰς τῆς Τετραπλῆς Συμμαχίας καὶ ἄλλους ὑπηκόους αὐτῆς καὶ πολλοὺς Ἕλληνας καταγελθέντας ὡς πράκτορας τῆς Συμμαχίας ταύτης.

Ἐπειδὴ ὅμως ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐγένοντο ἀνὰ τὰς Ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου συλλαλητήρια διαμαρτυρόμενα κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων τῆς Συνεννοήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ παρημπόδιζον τὴν παράδοσιν τῶν τηλεβόλων καὶ ὅπλων, νέαν διακοίνωσιν ἐπέδωκεν ὁ Ναύαρχος Τὺ Φουρνὲ δι' ἧς ἠξίου τὴν παράδοσιν 16 πεδινῶν καὶ 18 ὀρεινῶν πυροβολαρχιῶν μετὰ τῶν ἀναλόγων πυρομαχικῶν, 40,000 ὅπλων Μάνλιχερ καὶ τὴν μετάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ Θεσσαλίας εἰς Πελοπόννησον, ἐτάσσετο δὲ προθεσμία μέχρι τῆς 19)1 Δεκεμβρίου.

Ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ διακοινώσει συνεκροτήθη Ἀνακτορικὸν Συμβούλιον, καθ' ὃ ὁμοφώνως ἀπεφασίσθη ἀρνητικὴ πρὸς ταύτην ἀπάντησις, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις, ἀποδεικνύουσα ὅτι τὰ εἰς χεῖρας ἤδη τῶν Συμμάχων εὑρισκόμενα ἑλληνικὰ τηλεβόλα εἶνε κατ' ἀριθμὸν καὶ ποιὸν ἀνώτερα ἢ τὰ ἐν τῇ Ἀνατολ. Μακεδονίᾳ καταλειφθέντα εἰς χεῖρας τῶν Γερμανοβουλγάρων.

Ἡ λογοκρισία δὲν ἐπέτρεψε νὰ δημοσιευθῶσι πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι, ἐλέχθη μόνον ὅτι ἀποσπάσματα Συμμαχικὰ ἀπεβιβάσθησαν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας καὶ ἐβάδιζον πρὸς κατάληψιν ἐπικαίρων σημείων, ἐκεῖ ὅμως εὗρον κατεχόμενα ταῦτα ὑπὸ Ἑλλήνων στρατιωτῶν καὶ ἐπῆλθε σύγκρουσις αἱματηρὰ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Συμμαχικῶν ἀποσπασμάτων, ὡς καὶ μεταξὺ πολιτῶν τῶν δύο ἀντιθέτων μερίδων Τὰ θλιβερὰ ταῦτα συμβάντα εἶνε πολὺ πρόσφατα, ὥστε νὰ μὴ ἦνε ἀνάγκη λεπτομερειῶν ἐν τῷ παρόντι. Περὶ τὴν ἑσπέραν ἐπῆλθεν ἀνακωχὴ καὶ τὰ Συμμαχικὰ ἀποσπάσματα κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀποκατέστη ἡ τάξις.

Ἔκτοτε ἡ Π. Ἑλλὰς ἀπεκλείσθη ὑπὸ τοῦ Συμμαχ. Στόλου καὶ ἄλλη ἐπεδόθη διακοίνωσις ὑπὸ τῶν Πρεσβευτῶν τῆς Συνεννοήσεως, ὡς ἀπόφασις τῆς ἐν Ρώμῃ συγκροτηθείσης ἐσχάτως συνδιασκέψεως τῶν Πρωθυπουργῶν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τῆς Τετραπλῆς Συνεννοήσεως, διατυποῦσα ἀξιώσεις, τὰς ὁποίας δὲν μετεβίβασεν εἰς ἡμᾶς ὁ τηλέγραφος μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν γράφομεν ταῦτα.

Νεωτέρα τηλεγραφικὴ ἀγγελία ἀναφέρει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέξατο πάντας τοὺς ὅρους τῆς διακοινώσεως, οὓς πιθανῶς νὰ ἔχωμεν διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

* * *

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἀλγεῖ πᾶσα καρδία Ἑλληνικὴ ἐπὶ τῇ ἐκρύθμῳ ἐν Ἑλλάδι καταστάσει, ἧς τὴν εὐθύνην θὰ καθορίσῃ καὶ θὰ καταμερίσῃ μετ' αὐστηρᾶς δικαιοσύνης ἡ ἐθνικὴ ἱστορία. Ἐὰν ἐν Ἑλλάδι ἐπεκράτει ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου ἀδιάρρηκτος ὁμοφωνία καὶ ἐτηρεῖτο ἀδιατάρακτος ἡ οὐδετερότης αὐτῆς, ἡ Ἑλλὰς σήμερον θὰ κατεῖχε θέσιν ἐπίζηλον μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν κρατῶν πάντων, θὰ ἦτο δὲ ἱκανὴ νὰ γένηται χρήσιμος καὶ εἰς ἑαυτὴν καὶ εἰς τοὺς ἀληθεῖς φίλους αὐτῆς οἷαι εἶνε μάλιστα αἱ Προστάτιδες αὐτῆς Δυνάμεις.

Μετὰ πυρετώδους ἐνεργείας εἶχεν ἀρχίσει ἡ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἄσκησις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅστις σήμερον θὰ συνεποσοῦτο ἀσφαλῶς εἰς 500,000 ἠσκημένος τελείως καὶ πλήρως ἐφωδιασμένος, ὥστε νὰ ἐπαληθεύσῃ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπάνοδον του εἰς Ἀθήνας τῇ 10 Αὐγούστου 1913, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔδει νὰ ἀναδειχθῇ σεβαστὴ εἰς τοὺς φίλους της καὶ φοβερὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς της.

Ἀντὶ τούτου ὅμως ἡ Ἑλλὰς σήμερον εἶνε διῃρημένη εἰς δύο ἐπικρατείας ἐχθρικὰς πρὸς ἀλλήλας, ἄνευ στρατοῦ, ἄνευ στόλου, οἰκονομικῶς κατεστραμμένη καὶ πολιτικῶς σχεδὸν ἀποσυντεθειμένη.

Πρὸ τῆς ἀξιοθρηνήτου ταύτης καταστάσεως μία μόνη κουφίζει τοὺς Πανέλληνας παρηγορία, ὅτι διέφυγεν ἡ Ἑλλὰς τοὺς μεγίστους κινδύνους, εἰς οὓς περιέπεσον δυστυχῶς ἄλλα ἰσότιμα Κράτη σφαδάζοντα ἤδη ὑπὸ τὸ σιδηροῦν πέλμα τῶν νικητῶν καὶ κατακτητῶν αὐτῶν.

Εἴθε τὸ νέον ἔτος νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν φιλτάτην Ἑλλάδα τὴν ἀσφαλῆ καὶ ταχεῖαν ἀνόρθωσιν, ἵνα μετὰ σταθερότητος καὶ πίστεως ἀκλονήτου ἐπιδιώξῃ τὰ ὑψηλὰ καὶ εὐγενῆ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΥ 1916

Τὰ ἐκκλησιαστικά.—Τὰ πολιτικά.—Τὰ οἰκονομικά.—Τὸ δημόσιον φρόνημα.

Ἐπιλαμβανόμενοι τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν καθ' ἡμᾶς κατὰ τὸ ἄρτι λῆξαν ἔτος 1916 ἀρχόμεθα, ὡς εἰκός, ἀπὸ Θεοῦ.

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου συνῆλθεν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐπὶ δεκαπενθήμερον ἐργασθεῖσα, χωρὶς σπουδαῖον τι ἢ λόγου ἄξιον νὰ διασκεφθῇ καὶ ἀποφασίσῃ, ὡσεὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα ἦσαν ἄριστα καὶ ἐντελῆ. Ἐπὶ τοῦ σκανδάλου τῶν καθαιρεθέντων ἱερέων Βουνίου ἀπεφασίσθη ἁπλῶς ἵνα οἱ ἱερεῖς οὗτοι παραμείνωσιν ἐν τῇ ἱερατικῇ τάξει, ἄνευ δικαιώματος ὅμως οἱασδήποτε ἱεροπραξίας, τὰ τελεσθέντα δὲ ὑπὸ τούτων μυστήρια κατὰ τὴν ὑπὸ ἔφεσιν καθαίρεσιν αὐτῶν ἐπεκυρώθησαν διὰ τῶν κεκανονισμένων ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας εὐχῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀρχιερέως. Πρὸς τούτοις ἀποκατεστάθησαν εἰς τὰ ἱερατικὰ δικαιώματα αὐτῶν ἱερεῖς ἠργημένοι, διότι αἱ οἰκεῖαι κοινότητες ἠρνοῦντο νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην ἢ δι' ἄλλας τινὰς αἰτίας.

Τῇ 6ῃ Ἰουλίου ὅλως ἀπροσδοκήτως ἀπεβίωσεν ἐν Ἁγίῳ Δημητρίῳ τῆς Μαραθάσης, ὅπου παρεθέριζε πρὸς λουτροθεραπείαν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύριλλος Β' καὶ ἐκηδεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὴν γενέθλιον κώμην του Πρόδρομον μετὰ τῆς προσηκούσης ἐπισημότητος ἐνταφιασθεὶς εἰς τὸν ναὸν τοῦ χωρίου Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων του.

Κατὰ τὰ τεθεσπισμένα τὴν τοποτηρητείαν ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ θρόνῳ ἀνέλαβεν ὁ τὰ πρεσβεῖα κατέχων Μητροπολίτης Πάφου κ. Ἰάκωβος, ὅστις καὶ ἀπέλυσε τὴν περὶ ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου Ἐγκύκλιον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1ῃ Ἰουλίου καὶ κατὰ τὴν ὡρισμένην ἐν αὐτῇ ἡμέραν ἐγένοντο αἱ ἐκλογαὶ τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων συνῳδὰ τοῖς ἔκπαλαι θεσμοῖς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῷ Καταστατικῷ χάρτῃ αὐτῆς.

Ἐν Πλάτραις συνῆλθε, πρὸ πάσης ἐκλογ. ἐνεργείας, συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ δημάρχων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ὁμοφώνως ὑποδειχθῇ εἷς καὶ μόνος ὑποψήφιος διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, ὅστις θὰ ἦτο εἷς τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ ὁ ὑποψήφιος διὰ τὸν κενωθησόμενον οὕτω Μητροπολ. Θρόνον. Κατὰ τοῦ αὐθαιρέτου καὶ ὀλιγαρχικοῦ τούτου διαβήματος ἐξηγέρθη ἡ κοινὴ γνώμη, ἣν συνεμερίσθησαν καὶ πολλὰ τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ οὕτω περιωρίσθη αὕτη νὰ ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν πρὸς τὸν Κυπριακὸν Ὀρθόδοξον λαόν, ὅπως ἐν ὁμοφωνίᾳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἐκλέξῃ τὸν ἄριστον, ἀπέφυγον δὲ κατὰ τὰς πρώτας ἐκλογὰς ν' ἀναμιχθῶσιν ἐν τῷ φανερῷ τοὐλάχιστον οἱ πολιτευόμενοι, ἕνεκα τῶν ἐπικειμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, φόβῳ μὴ προσκρούσωσιν εἰς τὰ φρονήματα αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν ὑποψήφιον Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ οὕτω, αἱ ἐκλογαὶ τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων διεξήχθησαν ὁμαλαὶ καὶ εἰρηνικαί, πλὴν τινῶν σπανίων περιπτώσεων παροξύνσεως τῶν τοπικῶν παθῶν.

Καθ' ὃν ὅμως τρόπον ἐγένοντο αἱ ἐξελέγξεις ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου προὐξένησαν διαμαρτυρίας καὶ ἠπειλήθησαν δικαστικοὶ ἀγῶνες καὶ ἀμφισβητήσεις καὶ τὰ πνεύματα παρωξύνοντο μᾶλλον καὶ μᾶλλον, διότι ἐξεδηλώθη πρόθεσις πρὸς ἐπιβολὴν κληρικοῦ, ὃν ἀπέκρουον ὅ τε κλῆρος καὶ ὁ λαός.

Ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκλογῆς Γεν. Ἀντιπροσώπων εἰς ἡμερομηνίαν πέραν τῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἔλυσε τὰς χεῖρας τῶν πολιτευομένων, ὧν τινες ἀνεμίχθησαν ζωηρῶς εἰς αὐτὰς καὶ ἐπήνεγκον ἀλλοίωσιν εἰς τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς προηγηθείσης ἐκλογῆς, ἕνεκα τοῦ ἐλαττωματικοῦ τῶν πολλαπλῶν ἐκλογῶν, καὶ οἱ ἐκλεγέντες Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι κατεμερίσθησαν οὕτω ὥστε οὐδεὶς τῶν ὑποψηφίων νὰ ἔχῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τούτων. Παρὰ τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τὴν μεγίστην εἶχε πλειονοψηφίαν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Πανοσ. Καθηγούμενος Κύκκου κ. Κλεόπας, παρὰ τοῖς Γεν. Ἀντιπροσώποις δὲ σχετικὴν πλειοψηφίαν εἶχεν ὁ αὐτὸς Ἀρχιμανδρίτης καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Καθηγούμενος Κύκκου καὶ εἵπετο ὁ Μακ. Πρόεδρος Κερυνείας, εἶτα ὁ Ἁγ. Κιτίου μετὰ πέντε μόνον Γεν. Ἀντιπροσώπων, ὧν δύο ἐγένοντο δι' ἀντιστροφῆς τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Ἐκλ. Τμήματος Λάρνακος, εἷς δι' ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Ἁγ. Νάπας ἐν Λεμεσῷ καὶ δύο ἄλλοι παρὰ τὴν δεδηλωμένην παμψηφίαν πάντων τῶν κατοίκων ἐν τῷ ἐκλογ. τμήματι Καλοῦ Χωρίου.

Προκειμένης ἤδη τῆς ὁριστικῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου, αἱ περὶ τὸν Μητροπολ. Κιτίου, Μητροπολ. Κερυνείας καὶ Καθηγούμενον Κύκκου ὁμάδες ἀπεπειράθησαν ἐν κοινῇ συνελεύσει ὅπως συγκεντρώσωσι τὰς ψήφους ὑπὲρ ἑνὸς τούτων, δὲν κατωρθώθη ὅμως τοιαύτη συμφωνία, καὶ οἱ ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου Γεν. Ἀντιπρόσωποι πρὸ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ἄλλων κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος τούτου, ἵνα ἀποσοβήσωσι τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωσι τὸν ὑπὲρ πάντας μειονοψηφοῦντα ὡς Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις καὶ θὰ συνετάραττε Ἐκκλησίαν καὶ λαὸν ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας, ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ Μητροπολ. Κερυνείας, ὅστις καὶ ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν σχετικῇ γαλήνῃ περατωθεισῶν τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τετραμήνου.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Ὁ ἐνιαύσιος πολιτικὸς βίος τῆς ἡμετέρας Νήσου ἄρχεται μετὰ τῆς Συνόδου τοῦ Νομοθετικοῦ καὶ ἐν ταύτῃ κυρίως περιορίζεται.

Ἡ ἔναρξις τῶν Νομοθ. ἐργασιῶν ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Ἁρμοστοῦ τῇ 13)28 Μαρτίου δι' ἐναρκτηρίου λόγου περιοριζομένου εἰς τὰ τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος λογιστικοῦ ἔτους καὶ τοῦ ἤδη ἀρχομένου συνῳδὰ τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον ἀνεγνώριζε τὰς ἐξαιρετικὰς ἕνεκα τοῦ πολέμου περιστάσεις καὶ ἐξεδήλου τὴν νομιμοφροσύνην τοῦ τόπου καὶ τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν Βρεττανικῶν καὶ τῶν Συμμαχικῶν ὅπλων, ἐν τέλει δὲ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν κ. Π. Κωνσταντινίδης οἱονεὶ κάλλιστα ἐπισφραγίζων τὸ μακρὸν πολιτικὸν στάδιόν του, καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων του ἐπρότεινεν ὡς τελευταίαν παράγραφον τὴν ἑξῆς.

«Τὸ Συμβούλιον θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον αὐτῷ καθῆκον νὰ γίνῃ ἑρμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς χώρας διὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας γενομένην ἀναγνώρισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὅστις ἐξακολουθεῖ πεποιθώς, ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν πολιτικὴν τύχην τῆς πατρίδος του, εἰς τὰς φιλελευθέρας ἀρχάς, αἵτινες διέπουσι τὸν δημόσιον βίον τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, ἣν αὕτη ἅπαξ ἔτι κυρώνει διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματος τῶν γενναίων τέκνων αὐτῆς ἐν τῇ παρούσῃ διεθνεῖ συρράξει.»

Κατὰ τῆς προσθήκης ταύτης ἐνέστησαν οἱ Μωαμεθανοὶ βουλευταὶ καὶ προὐκλήθη συζήτησις ἐπωσοῦν ζωηρὰ καταλήξασα εἰς ψηφοφορίαν, ἥτις κατέληξεν εἰς καταψήφισιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἡνωμένων ψήφων Ἄγγλων ἐπισήμων καὶ Μωαμεθανῶν μετὰ τῆς νικώσης τοῦ προεδρεύοντος Ἀρχιγραμματέως.

Εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἁρμοστοῦ εἰσήχθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ λογιστικοῦ ἔτους 1916—17 ὅστις ἀνέγραφεν:

Ἔσοδα	£ 339,810
Ἔξοδα	» 279,941
καὶ διὰ τουρκικὸν χρέος	» 42,000

Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος διελάμβανεν αὔξησιν δαπανῶν ὡς πρὸς τὰς προηγηθείσας £14,202 ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀπὸ £12,600 εἰς £21,100 εἰς ἔκτακτα δημόσια ἔργα καὶ εἰς αὔξησιν τῆς πιστώσεως τοῦ Δασονομείου κατὰ £ 5,000.

Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος καὶ τινα νομοσχέδια τῆς χρήσεως ἐψηφίσθησαν ἀσυζητητεὶ καὶ τὸ Συμβούλιον ἀνεβλήθη ἐπὶ τινας ἑβδομάδας, ὅτε συνῆλθε καὶ πάλιν καὶ ἐπεψήφισε τὸν ἔκτακτον προϋπολογισμὸν τῶν ἐτησίων περισσευμάτων ἐκ £16,000 δι' ἔκτακτα δημόσια ἔργα. Οἱ αἱρετοὶ βουλευταὶ διὰ τὰ μᾶλλον κατεπείγοντα αἰτήματα τοῦ τόπου ἐκ συμφώνου Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ προσῆλθον παρὰ τῷ Ἁρμοστῇ καὶ ὑπέβαλον ταῦτα προφορικῶς.

Βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

Ἡ σύνοδος αὕτη ἐγένετο ἡ τελευταία τῆς 7ης νομοθ. περιόδου δι' ὃ καὶ διετάχθησαν νέαι ἐκλογαὶ τῇ 21)4 Ὀκτωβρίου.

Ἀπεχώρησαν κατ' αὐτὰς τοῦ ἐνεργοῦ πολιτικοῦ σταδίου οἱ κ.κ. Ι. Κυριακίδης, Πασχ. Κωνσταντινίδης καὶ Ι. Οἰκονομίδης. Ἕνεκα περιστατικῶν τινων παρὰ τῷ λαῷ ἐγεννήθη ἡ ἔφεσις πρὸς ἐκλογὴν νέων προσώπων καὶ οὕτω ἐξελέγησαν τοιαῦτα τὸ πρῶτον δύο ἐν Λευκωσίᾳ, ἓν ἐν Λάρνακι—Ἀμμοχώστῳ καὶ ἕτερον ἐν τῷ αὐτῷ διαμερίσματι μετὰ μακρὰν ἀποχήν, καὶ ἓν ἐν τῇ περιφερείᾳ Λεμεσοῦ—Πάφου, οὕτως ὥστε τὰ αἱρετὰ Ἑλληνικὰ μέλη σήμερον ἐκ τῶν ἐννέα τὰ πέντε εἶνε νέα πρόσωπα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ἡ παγκόσμιος ἔκρυθμος κατάστασις ἕνεκα τοῦ πολέμου ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῖν αἰσθητή, ἀφοῦ μάλιστα λογιζόμεθα μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων χωρῶν, μακρὰν εὐτυχῶς τῶν πολεμικῶν κινδύνων.

Ἐντούτοις τὰ μάλιστα δυσάρεστος καὶ καταθλιπτικὴ ἐγένετο κυρίως εἰς τὰς πενομένας καὶ ἐργατικὰς τάξεις τῶν παραλίων πόλεων, διὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας, περιορισθείσης εἰς τὸ μοναδικὸν ἑβδομαδιαῖον συμβατικόν. Οἱ ἐργάται τῶν λιμένων ἐδοκιμάσθησαν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, οὐχ ἧττον καὶ οἱ ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον καὶ ἄλλοι τεχνῖται ὑπέμειναν μεγάλας στενοχωρίας καὶ στερήσεις.

Τὰ χρειώδη τοῦ βίου ὑπερετιμήθησαν, ὧν τινα, καὶ ἰδίᾳ ὁ ἄρτος, πλειότερον ἢ εἰς αὐτὰς τὰς χώρας ὅπου μαίνεται ὁ πόλεμος, καὶ τοῦτο κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπάθειαν ἢ τὴν ἄγνοιαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιακῶν κλάδων αὐτῆς ὡς πρὸς τὰ μέσα τῆς θεραπείας.

Ὑπῆρξε δυστύχημα διὰ τὸν τόπον ὅτι ὁ οὐρανὸς δὲν ηὐνόησε τὴν γεωργίαν κατὰ τὰ δύο προηγηθέντα ἔτη, οὔτε κατὰ τὸ ἄρτι λῆξαν, ἄλλως ἡ νῆσος θὰ ἦτο σιτάρκης καὶ ἔχουσα τὸν ἄρτον αὐτῆς θὰ ὑπέμενε τὰς ἄλλας δυσχερείας εὐχερῶς.

Κατὰ τὸ ἄρτι λῆξαν ἔτος ὁ καιρὸς ἐγένετο ἐν ἀρχῇ εὔνους εἰς τὴν γεωργίαν, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἠρνεῖτο νὰ χορηγήσῃ δάνειον σπόρον ἐνθαρρύνουσα τοὺς γεωργοὺς εἰς εὐρυτάτην καλλιέργειαν ἀτυχῶς ὅμως κατὰ τοὺς κρισίμους διὰ τὴν γεωργίαν μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον ὁ οὐρανὸς ἐπέμεινε ξηρὸς καὶ ἀνέφελος. Εἰς ἐπίμετρον ἐξεκολάφθησαν ἐκτάκτως παμπληθῆ σμήνη ἀκρίδων εἰς τὴν σιτοφόρον Μεσαορίαν, διά τε τὴν διὰ ψεκασμοῦ ἀτελῆ καὶ ἀτελεσφόρητον καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος καὶ διὰ τὴν βραδεῖαν ἐνέργειαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὅτε πάλιν ἐφηρμόσθη ὁ ψεκασμὸς ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ ἐδέησε νὰ ἐφαρμοσθῇ πολὺ ἀργὰ ἡ διὰ τῶν ἀποχῶν τοιαύτη. Ἐλπίζωμεν ὅτι ἐφέτος θὰ καταδιωχθῇ ἡ ἀκρὶς ἐγκαίρως καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Εἰς ἐπίμετρον τῆς ὑπὸ τῆς ἀνομβρίας σπουδαίας ζημίας τῆς γεωργίας ἐπῆλθον οἱ θερμοὶ καὶ καυστικοὶ ἄνεμοι κατὰ τὰς πέντε πρώτας ἡμέρας τοῦ Μαΐου, ἐπιπνεύσαντες καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον καὶ ἐπενεγκόντες μεγίστας ζημίας, διότι ἐξήτμισαν τὸν ἐν γαλατώδει καταστάσει διατελοῦντα τότε σῖτον καὶ ἠλάττωσαν τὴν παραγωγὴν ἀνυπολογίστως. Ἡ σιτοδεία οὕτω ἐξεδηλώθη ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἁλωνισμοῦ, καὶ τὸ πρῶτον μετ' αὐτὸν τρίμηνον εἰσήχθησαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σῖτος καὶ ἄλευρα ἀξίας ἐν ὅλῳ £45,000 ἔναντι £15,000 κατὰ τὸ ἀντίστοιχον τρίμηνον τοῦ προηγηθέντος ἔτους. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθέντων σιτηρῶν καὶ ἀλεύρων εἰς τὴν σιτοφόρον νῆσον μας θὰ ἀνῆλθε δι' ὅλου τοῦ λήξαντος ἔτους εἰς τρεῖς τοὐλάχιστον ἑκατοντάδας χιλιάδων λιρῶν ἀντὶ τῶν £40,000 ἢ 50,000 ἐν ὁμαλοῖς καιροῖς.

Οἱ γαιοκτήμονες γεωργοί, ὅσοι ἔσχον καὶ ἠλαττωμένην παραγωγὴν ἀπεζημιώθησαν σημαντικῶς ὑπὸ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν σιτηρῶν, ἐπεβαρύνθησαν ὅμως μεγάλως διὰ τοῦτο αἱ ἐργατικαὶ τάξεις, ὧν ὁ βίος ἀπέβη δυσχερέστατος, διότι αἱ ἐργασίαι ἐσταμάτησαν καὶ τὰ ἡμερομίσθια ὑπῆρξαν πολὺ χαμηλά.

Ὡς ἀντιστάθμημα σπουδαῖον εἰς τὰς μεγάλας ζημίας τῆς γεωργίας ἐπῆλθεν ἡ εὐφορία καὶ ἐπιτυχὴς καλλιέργεια τῶν γεωμήλων, ἥτις κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος θ' ἀνῆλθε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς 12 ἑκατομμ. ὀκάδων καὶ ἀντὶ τιμῶν λίαν ἱκανοποιητικῶν.

Ἡ παραγωγὴ κυμίνου καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ ἐπιθεώρησιν ἔτος ἐγένετο ἱκανοποιητική, ἡ δὲ τοῦ βάμβακος ἀπέβη ἐπικερδής, καὶ τὰ κουκούλια τῆς ἐσοδείας τοῦ προπαρελθόντος καὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπήλαυσαν τιμὰς ἐξαιρέτους.

Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ παραγωγὴ τῶν κερατίων ἐγένετο ὡσαύτως ἱκανοποιητική, καὶ ηὐφόρησαν αἱ ἄμπελοι σωθεῖσαι ἐκ βεβαίας καταστροφῆς διὰ τὴν ἀμέλειαν τῆς κυβερνήσεως ὅπως προμηθεύσῃ ἐν καιρῷ τὸ ἀναγκαιοῦν θεῖον, χάρις εἰς τὸν ἐπικρατήσαντα ξηρὸν καιρὸν κατὰ τοὺς τελευταίους θερινοὺς μῆνας. Αἱ τιμαὶ δὲ τοῦ οἴνου καὶ τῆς σταφίδος ἔσχον ἐξαιρετικὰς τιμὰς καὶ τὰ κεράτια εὗρον τιμὰς τὰ μάλιστα ἱκανοποιητικάς, αὗται ὅμως ἐξέπεσον ἐσχάτως ἕνεκα τῆς ἐπιτάσεως τῆς δράσεως τῶν ὑποβρυχίων καὶ ἰδίᾳ τῶν περισπασμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ διὰ τὴν ἀνώμαλον ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Λάρνακος ἰδίᾳ προσέλαβε σημαντικὰς διαστάσεις καὶ ἀπέδωκε σημαντικὰ κέρδη εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας τούτους, ἐζημιώθησαν δὲ μεγάλαι ἐκτάσεις ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρηματιῶν καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον ὅπου ὑπῆρχον γαῖαι κατάλληλοι.

Ἐὰν τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἐφρόντιζε νὰ προμηθεύσῃ σπόρον καὶ νὰ παράσχῃ ὁδηγίας περὶ τὴν καπνοφυτείαν, ἡ καλλιέργεια τοῦ καπνοῦ θὰ ἀπέβαινε λίαν ἐπωφελὴς εἰς τὰς γεωργικὰς τάξεις τῆς Νήσου.

Ἀλλὰ καὶ αἱ δυσχέρειαι τῶν ἐργατικῶν καὶ ἀκτημόνων τάξεων ἀνεκουφίσθησαν σοβαρῶς, τὸ μὲν διὰ τῆς ἀθρόας μεταναστεύσεως εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἄλλας οὐδετέρας ἢ ἐμπολέμους χώρας, ὅπου οἱ μετανάσται ἀπολαμβάνουσιν ἱκανοποιητικὰ ἡμερομίσθια, τὸ δὲ διὰ τῆς κατατάξεως κατὰ χιλιάδας εἰς τὰ μεταγωγικὰ σώματα τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἐν Μακεδονίᾳ. Τοιουτοτρόπως κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς τρισχίλιαι καὶ πλέον λίραι εἰσάγονται καθ' ἑβδομάδα ἐκ τῶν χιλιάδων τούτων ἀποδήμων Κυπρίων, καὶ τὰ χρήματα ταῦτα λαμβάνουν αἱ ἀπορώτεραι τάξεις σπουδαίως ἀνακουφιζόμεναι καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ὀφείλεται ὁ μετριασμὸς τῆς δυστυχίας, ἥτις ἄλλως θὰ ἀπέβαινε δεινοτάτη.

Τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου, παρὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ ἄλλῳ Ἑλληνισμῷ διαφωνίαν καὶ ἀμφισβήτησιν, παραμένει ἀφωσιωμένος εἴπερ ποτὲ πρὸς τὴν ἔνδοξον καὶ ὑψηλὴν κορυφὴν τοῦ Γένους, ἥτις ἐκπροσωπεῖ ἐν τῇ Ἑλλ. φυλῇ διὰ τῶν αἰώνων τὰ εὐγενέστατα καὶ ὕψιστα ἰδεώδη αὐτῆς.

Τῇ 27 Δεκεμβρίου 1915 ἐτελέσθη ἐν τῷ μεγάλῳ Συνοδικῷ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πανηγυρικωτάτη ἡ βάπτισις τοῦ θυγατρίου 11ου ἐπιζῶντος τέκνου τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Γεωργ. Παπαϊωάννου Δικαίου, ἀναδεξαμένου αὐτὸ ἐκ τῆς κολυμβήθρας τοῦ Ἕλληνος Προξένου ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ αὕτη ἐγένετο ἀπαρχὴ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ἄλλων βαπτίσεων καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον ἀπὸ τοῦ ὀγδόου καὶ ἄνω ἐπιζώντων τέκνων πολυτέκνων γονέων, ἀναδεχθέντων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Προξένου δι' ὅλου τοῦ 1916, ἀναμένουσι δὲ τὴν βάπτισιν περὶ τὰ εἴκοσιν ἄλλα ἥτις ἀναβάλλεται μέχρι σήμερον, διότι ὁ κ. Πρόξενος ἀνεκλήθη εἰς Ἀθήνας δι' ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ διάδοχός του δὲ δὲν κατῆλθεν ἔτι εἰς Κύπρον ἕνεκα τῶν ἀνωμάλων ἐν Ἑλλάδι γνωστῶν περιστάσεων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὅστις μετ' ἐξαιρετικῆς ἐτίμης ἐκτιμήσεως τοὺς Κυπρίους ἐθελοντὰς κατὰ τοὺς δύο πολέμους διὰ τὴν παραδειγματικὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἀτρόμητον ἀνδρείαν αὐτῶν, νέαν ἔσχεν ἀφορμὴν ὅπως ἐκφράσῃ διὰ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου Του πρὸς τὸν ἐν Κύπρῳ Πρόξενον τὸν ἐνθουσιασμόν Του ὑπὲρ τῶν Κυπρίων διὰ τὴν εὐτεκνίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των, ἐνετείλατο δὲ ὅπως τὸ Προξενεῖον παρέχῃ πρόθυμον πᾶσαν εὐκολίαν, ἐφοδιάσας αὐτὸ δι' ὅλων τῶν χρειωδῶν διὰ πάσας τὰς ἐφεξῆς βαπτίσεις.

Τὸ φρόνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου παραμένει σταθερὸν καὶ ἀδιάσειστον καὶ ἡ πίστις του ἐπὶ τὸ ἐθνικὸν μέλλον του ἀμείωτος, καὶ τοῦτο διερμήνευσαν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ διὰ τοῦ πρεσβυτάτου τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου κατὰ Μάρτιον τοῦ 1916.

ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ» τῆς 31)13 Ἰανουαρίου 1917 (ἀρ. 556) ἐπιρρίπτεται μομφὴ ἐπὶ ἀποκρύψει τῶν πράξεων τῶν ἀποφάσεων τῆς Θρονικῆς ἐπιτροπῆς, χάριν τοῦ κοινοῦ ἀνακοινοῦνται τὰ ἀκόλουθα. Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀπεκρύβησαν τὰ γενόμενα ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς Θρονικῆς. Εἰς ῥέπορτερ τῆς «Ἐλευθερίας» ζητήσαντα πληροφορίας ἐδηλώθη σαφῶς, ὥστε νὰ τὸ ἐννοήσῃ, ὅτι τὴν Θρονικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπησχόλησαν διάφορα ζητήματα ἐνοικιάσεως καὶ ἐνοικιαστῶν.

Ὅταν δὲ ὁ ἐν λόγῳ ῥέπορτερ ἐζήτησε πληροφορίας διὰ τὰ Κάθαρη, ἂν ἀπησχόλησε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο τὴν Θρονικήν, ἐδόθη ἀπάντησις μὲν καταφατικὴ συγχρόνως δὲ καὶ ὅτι δὲν ἔφθασαν εἰς πέρας αἱ περὶ αὐτοῦ διαπραγματεύσεις ἀλλ' ἐξακολουθοῦν.

Ἡ δήλωσις αὕτη ἦτο ἀρκετὰ σαφὴς οὐδὲ ἦτο πρέπον νὰ λεχθῶσι λεπτομέρειαι τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες προϊοῦσαι καταλήγουν εἰς τοιαῦτα ἢ τοιαῦτα ἀποτελέσματα μὴ ἐκ τῶν προτέρων γνωστὰ καὶ ὧν δημοσιεύσις θὰ ἐδυσχέραινε μᾶλλον ἢ θὰ ὠφέλει τὴν αἰσίαν πορείαν τοῦ ζητήματος.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1917.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς).

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Τῇ ἑσπέρᾳ τοῦ προσ. Σαββάτου
7)20 Ἰανουαρίου 1917

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΒΙΟΛΙΣΤΟΥ

Κου Ι. ΔΙΑΝΕΛΛΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς ἐνοργάνου Μουσικῆς
εἰς τὰ Ἑλλην. Ἐκπαιδευτήρια.

Τῆς καλλιτεχνικῆς ἑσπερίδος θὰ μετάσχωσι πάνυ εὐγενῶς:

1) Ἡ Δὶς Ἰωάννα Ν. Δέρβη ἐκτελοῦσα ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ἐκλεκτὰς Μουσικὰς συνθέσεις καὶ συνοδεύουσα τὸν κ. Ι. Διανέλλον.

Ἡ Δὶς Ἀγγελικὴ Χριστοδούλου θὰ εἴπῃ ἀπαγγελίας.

Ἡ Δὶς Μαρία Σερτσίου θὰ ψάλῃ ᾄσματα ἐκλεκτὰ ἐν συμφωνίᾳ διὰ κλειδοκυμβάλου ὑπὸ τῆς κορασίδος ἀδελφῆς αὐτῆς Πωπῶς Σερτσίου.

Ὁ κ. Ι. Διανέλλος ἔχει παρασκευάσει πρὸς ἐκτέλεσιν ἐπὶ τοῦ τετραχόρδου του ἐξαίρετα κλασικὰ μουσικὰ τεμάχια μετὰ τῆς πάνυ γνωστῆς παρ' ἡμῖν τεχνικῆς δεξιότητος καὶ μουσικῆς ἐμπνεύσεώς του.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Τελοῦντες τοὺς γάμους ἡμῶν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 8)21 Ἰανουαρίου περὶ ὥραν 2 1)2 μ.μ. ἐν τῷ κατὰ τὴν Κεντρικὴν ὁδὸν οἴκῳ τῆς μελλονύμφου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Λευκωσίᾳ τῇ 3)16 Ἰανουαρ. 1917.

Οἱ Μελλόνυμφοι

Μελανὴ Α. Λοϊζίδου
Γεώργιος Παπαστράτης.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐν τῇ ἑορτῇ Ἀλιστρατίσσης καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου λειτουργοῦν Ἀναγνωστήριον ὁ «Λαϊκὸς Σύνδεσμος» τελοῦν τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 6)19 Ἰανουαρίου 1917 καὶ ὥραν 2 30' μ.μ. τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἡμερίδα, παρακαλεῖ πάντας τοὺς φιλομούσους ὅπως τιμήσωσι ταύτην. Τὸ ἐκ τῆς ἡμερίδος ταύτης προϊὸν θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ πλουτισμοῦ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 2)15 Ἰανουαρ. 1917.

Ἐκ τῆς ἐπιτροπείας τοῦ Συλλόγου

ὁ «Λαϊκὸς Σύνδεσμος».

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

είη παντὶ τῷ κόσμῳ αἴσιον καὶ εἰρηνικὸν καὶ τῇ Πατρίδι πάροχον μεγαλείου καὶ δόξης, ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν παντὸς ἐφετοῦ ἀγαθοῦ.

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ὁ ἀνόσιος Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἐφ᾽ ὧ ἀπορφανίζει εἰς τὰς ἐμπολέμους χώρας ἑκατομμύρια ἀθῴων μικρῶν πλασμάτων, πανταχοῦ ἀλλοθι γίνεται θλιβερῶς δυσάρεστος εἰς αὐτά. Αἱ προθῆκαι τῶν καταστημάτων, αἵτινες ἦσαν ἄλλοτε πλήρεις, φέτος ἦσαν κεναὶ ἀθυρμάτων παιδικῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἦσαν τόσον ὑπερτιμημένα, καίτοι πενιχρά, ὥστε μόνον τὰ τέκνα τῶν εὐπόρων ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὴν παιδικὴν ταύτην ἀπόλαυσιν καὶ χαράν.

Τὸ χαρτοπαίγνιον προσέλαβε κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς παραμονῆς τεραστίας διαστάσεις β βη[illegible]σαν καὶ τὰς σεμνὰς ἄλλως ἑστίας τῶν οἰκογενειῶν.

Εὐτυχῶς ὅμως καὶ μέγα πλῆθος συμπολιτῶν καὶ ἰδίᾳ νέων ἀπέσχον τῆς ἐπαράτου ταύτης συνηθείας.

Ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» διεξήχθη ἡ ἀπὸ ἐτῶν ἤδη καθιερωμένη χορεσπερὶς ἐν μέσῳ νεανικῆς καὶ ἁγνῆς φαιδρότητος μετὰ χορῳδιῶν καὶ ἄλλων ψυχαγωγιῶν, αἵτινες διεκόπησαν μόνον ἵνα γένηται ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους ὅτε τὸ ὡρολόγιον ἐσήμανε τὴν 12ην καὶ ἡ δεξίωσις τοῦ νέου ἔτους ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Ὁ Κινηματογράφος εἶχε συγκεντρώσει κατὰ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν πυκνότατον πλῆθος, οὗτινος βεβαίως τὸ μέγιστον μέρος θ᾽ ἀπέσχεν ὡσαύτως τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ ἔθους.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΑΡΑΒΑ

Τὸ Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως Κερυνείας ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Καραβᾷ ἰατρὸν κ. Ἰωάννην Πηγασίου ὡς Πρόεδρον τῆς ἀρτισυστάτου ἐκεῖ Συνεργατικῆς Πιστωτικῆς Ἑταιρείας Καραβᾶ, δι᾽ ἧς ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου XIII τοῦ 1814.

Καθ᾽ ἃ πληροφορούμεθα, τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας ταύτης ὑπερβαίνουσι τὴν ἑκατοντάδα, μετὰ τούτων θὰ ἑνωθῶσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῆς γείτονος κωμοπόλεως Λαπήθου, ὀφείλεται δὲ τὸ σωτήριον τοῦτο ἵδρυμα εἰς τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν τοῦ φιλογενοῦς καὶ ἐνθουσιώδους ἐπιστήμονος κ. Πηγασίου, ὃν δικαιότατα περιβάλλουσιν ἀμφότεραι αἱ κωμοπόλεις μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς.

ΔΙΑ ΤΑ ΚΕΡΑΤΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν ζητεῖ πληροφορίας περὶ τῶν κατόχων κερατίων κτηματιῶν καὶ ἐμπόρων καὶ τῶν τιμῶν ἃς ἀξιοῦσιν οὗτοι.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι προτίθεται ἡ Κεντρ. Κυβέρνησις νὰ ἀγοράσῃ ὅλα τὰ κεράτια τῆς Νήσου διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας.

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΙΣΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛ. ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ

1. £550 ὑπὸ τοῦ κ. *G. G. Gunther* δι᾽ ἀνασκαφάς.
2. £50 ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σεβέρη δι᾽ ἀνασκαφάς.
3. £5 ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.
4. «Περιγραφικὸς Ἄτλας τῆς συλλογῆς τοῦ *Cesnola*» σπάνιον καὶ πολύτιμον βιβλίον, ὑπὸ τοῦ Μουσείου Νέας Ὑόρκης.
5. Πολύτιμος Μυκηναϊκὸς ἀμφορεὺς καὶ δύο κομψότατα ὑάλινα ἀγγεῖα τῆς Γεωμετρικῆς περιόδου ὑπὸ τοῦ κ. Λ. Ζ. Πιερίδου.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ἐν τῷ ὑπ᾽ ἀριθ. 1267 καὶ ἡμερομ. 30)12 Ἰανουαρίου 1917 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη διαταγὴ τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ δι᾽ ἧς ὁρίζονται οἱ Δημοτ. Σύμβουλοι τῆς γείτονος Λάρνακος εἰς δέκα ἐφεξῆς, ἐξ ὧν τρεῖς Μουσουλμᾶνοι.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΩΡΕΑ
ΕΙΣ ΒΑΡΩΣΙΑ

Ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν τῆς ἐν Βαρωσίοις Ἀστικῆς Σχολῆς τὸ Κατάστημα Α. Ε. Χριστοδουλίδου ἀπέστειλε 183 1)2 πήχεις ὕφασμα χειμερινὸν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν.

Ἡ φιλάνθρωπος αὕτη πρᾶξις τιμῶσα τὸν φιλάνθρωπον δωρητὴν εἶνε ἀξία τοῦ δημοσίου ἐπαίνου καὶ μιμήσεως παρ᾽ ἄλλων φιλανθρώπων, ὧν εὐτυχῶς δὲν εἶνε ἄμοιρος ἡ ἀγορὰ Βαρωσίων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς δοκιμασίας τῶν ἀπόρων ἰδίᾳ τάξεων.

Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Τὸ κατὰ τὴν ὁμώνυμον ἐνορίαν ἀξιόλογον τοῦτο ἵδρυμα ἐτέλεσε καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους τὴν φιλανθρωπικὴν ἡμερίδα του ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου. Τὴν 10 π. μ. ἐτελέσθη ἡ δέησις ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου, μετὰ τοῦτο αἱ μαθήτριαι τῆς ἀνωτάτης τάξεως τοῦ Διδασκαλείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐνοργάνου Μουσικῆς κ. Ι. Διανέλλου ἐξετέλεσαν λίαν ἐπιτυχῶς ἐκλεκτὰς συνθέσεις μουσικὰς ἐπὶ τετραχόρδων καὶ μανδολίνων, μετὰ τοῦτο ἐγένοντο τινὲς ἀπαγγελίαι καὶ εἶτα ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῆς διανομῆς τῶν δώρων.

Τὴν 2 μ. μ. ἡ ἡμερὶς ἐπανελήφθη ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ εὐέλπιδος νεαροῦ δικηγόρου κ. Γεωργίου Ν. Παπαδοπούλου εἰπόντος ἐπίκαιρον λόγον μετ᾽ εὐφραδείας καὶ ἐμβριθείας. Ἐξετελέσθησαν δὲ μετὰ τοῦτο κατὰ πρόγραμμα ὡρισμένον ὑπὸ τῶν αὐτῶν μαθητριῶν καὶ τοῦ Ὁμίλου τῶν Φιλομούσων καὶ ἄλλαι διάφοροι μουσικαὶ συνθέσεις καὶ ἀπαγγελίαι ἐν μέσῳ πυκνῆς συρροῆς κόσμου ἐκλεκτοῦ καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ τῇ πρωΐᾳ ἀρξαμένη διανομὴ τῶν δώρων παραταθεῖσα εἰς τὴν 5 μ.μ.

Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ τοῦ ἀρίστου Σωματείου ἀνῆλθεν εἰς £25.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΕΛΛΗΝ Δικαστὴς Λεμεσοῦ κ. Βασιλ. Σέρτσιος διῆλθε τὰς ἁγίας ἑορτὰς παρὰ τῇ ἐνταῦθα ἀξιοτ. οἰκογενείᾳ του ἐπ᾽ ἀδείᾳ καὶ ἐδέξατο τὰ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ του συγχαρητήρια συγγενῶν καὶ φίλων, ἀναχωρήσας δὲ τῇ ἐπιούσῃ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν θέσιν του.

Η Κα ΘΕΑΝΩ Α. ΑΙΑΣΙΔΟΥ μετὰ λύπης πληροφορεῖ ὅτι ἕνεκα παρατεινομένης ἀδιαθεσίας τοῦ κ. Αιασίδου δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων συνήθεις ἐπισκέψεις.

ΕΠΙ τῷ Νέῳ ἔτει καὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ εὔχομαι τὰ βέλτιστα τῷ φιλτάτῳ μοι κ. Βασιλ. Κ. Παπαβασιλείου Κτηματολογικῷ ὑπαλλήλῳ. Βουνὶ Κ. Χ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες μνημόσυνον ἐν τῷ Ι. Ναῷ Φανερωμένης τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 8η Ἰανουαρίου ὑπὲρ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένης ἀδελφῆς ἡμῶν

ΕΛΕΝΗΣ Χ. ΛΟΪΖΙΔΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς ἵνα ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 3 Ἰανουαρίου 1917.

Οἱ πενθοῦντες Ἀδελφοί.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

Τίθενται πρὸς πώλησιν:

1ον. Εἷς ἀτμολέβης συστήματος Πάπκοκ καὶ Οὐΐλκωξ, δυνάμεως 150 περίπου ἵππων μὲ τούμπα καινουργῆ δι᾽ ἀντικατάστασιν, ὅταν τοιαύτη ἤθελε κριθῇ ἀναγκαία. Ὁ λέβης δύναται νὰ λειτουργήσῃ οἰκονομικῶς μὲ καυσόξυλα καὶ μὲ πυρῆνα.

2ον. Μία ἀτμομηχανὴ μὲ **κοντέντσα κομπάουν** μὲ διπλοῦς κυλίνδρους, δυνάμεως 100 περίπου ἵππων καὶ μὲ διάφορα ἐξαρτήματα ἀνταλλαγῆς, ἐν ἀνάγκῃ.

Τὰ ἐν λόγῳ μηχανήματα εἶνε ἐν καλῇ καταστάσει, σχεδὸν καινουργῆ, καὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ἀποτεφρωθὲν ἐργοστάσιον τῶν κ. κ. **Α. Μακρυγιάννη καὶ Τσέρου**. Οἱ βουλόμενοι δύνανται ν᾽ ἀποταθῶσι πρὸς τοὺς ἰδίους ἐν Λευκωσίᾳ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ, ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Ἀγωγῆς ἀριθ. 1311)1916.

ΜΕΤΑΞΥ

Νικολάου Γ. Παπαδοπούλου
ἐκ Λευκωσίας, Ἐνάγοντος
καὶ
Κωνσταντίνου Μιχαηλίδου
ἐκ Κάτω Δικώμου νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Κου Κληρίδη, Δικηγόρου διὰ τὸν Ἐνάγοντα, δι᾽ ἧς ἐξαιτεῖται Διάταγμα διατάττον τίνι τρόπῳ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου ὅστις ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου ἢ δὲ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνῶσαν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν τὴν κατατεθεῖσαν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ταύτῃ ὑπὸ τοῦ κ.Μ. Παυλίδου ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τοῦ Ἐνάγοντος, Διατάττει διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ θὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη (1) Διὰ τῆς καταχωρίσεως εἰς 9 συνεχῆ φύλλα τῆς Ἑλλην. ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» τῆς ἐκδιδομένης ἐν Λευκωσίᾳ καὶ κυκλοφορούσης ἐν Κύπρῳ ἀντιγράφου τῆς κλήσεως ὁμοῦ μετὰ ἀντιγράφου τοῦ Διατάγματος τούτου, (2) διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ἐπαρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τοῦ Ἐναγομένου (3) Διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως παρομοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου, καὶ περαιτέρω τὸ Δικαστήριον τοῦτο Διατάττει ὅπως ἡ 5η Μαρτίου 1917 καὶ ὥρα 9 π. μ. ὁρισθῇ πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἀγωγῆς ταύτης, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ Ἐναγόμενος παραλείψῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ἄνω εἰρημένην ἡμερομηνίαν, πᾶσα περαιτέρω εἰδοποίησις διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀγωγῆς ταύτης θὰ τοιχοκολλᾶται ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐδόθη καὶ Συνετάχθη τῇ 1)1)917.

(ὑπογ.) **Ε. Εὐαγγελίδης**
Δικαστής.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις
Ibr. Shevket
Β. Π. Ε. Δ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀριθ. 1311)1916.

ΜΕΤΑΞΥ

Νικολάου Γ. Παπαδοπούλου
ἐκ Λευκωσίας ἐνάγοντος
καὶ
Κωνσταντίνου Μιχαηλίδου
ἐκ Κάτω Δικώμου νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ἐναγομένου.

Τῷ Ἐναγομένῳ,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 5ην Μαρτίου 1917, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις κινηθεῖσα καθ᾽ ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἔστω δι᾽ εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ Α΄ £39 4.0 δυνάμει ἐνυποθήκου γραμματίου ἡμερομηνίας 27)9)1911 (ἑ.ν.) λήξεως 27)9)1912 τόκους 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 27)9)1915 μέχρις ἀποφάσεως καὶ 9 ο)ο ἀπὸ ταύτης μέχρις ἐξοφλήσεως. Β΄, τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐν τῷ ὑποθηκευτηρίῳ ἐγγράφῳ Β 2605 ἡμερομηνίας 30 Σεπτεμβρίου 1911 ἀναφερομένων κτημάτων πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἄνωθι ἀπαιτήσεως μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων τῆς παρούσης ἀγωγῆς.

Δι᾽ ἐνάγοντα ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ἰωάν. Κ. Κληρίδης.

Ὅτι πιστὸν ἀντίγραφον
Ibr. Shevket
Β. Π. Ε. Δ.
Ἐξεδόθη τῇ 9η Δεκεμβρ. 1916.

Εἰς τὰ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Λάρνακι Καταστήματα τοῦ κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ἔφθασαν Γάλατα τῆς πεφημισμένης γνωστῆς Μάρκας Γαλακτοπωλεῖος τῆς Ἑταιρείας *Nestlé et Anglo Swiss Condensed Milk* πωλούμενα εἰς τιμὰς χαμηλάς. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας 5 κιβώτια καὶ ἄνω γίνεται ἰδιαιτέρα ἔκπτωσις.

Ἐπίσης ἔφθασαν καὶ Τσουμπέκια Περσίας πρώτης ποιότητος πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Λονδῖνον, 30)12.—(Ρ) Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ τελεσίγραφον ὑπεκφεύγει τὴν αἴτησιν συγγνώμης πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν συμμάχων ὡς καὶ τὸν δημοσίᾳ χαιρετισμὸν τῶν συμμαχικῶν σημαιῶν. Ἡ ἀπάντησις ἐξ ἄλλου ἀποσιωπᾷ τὴν αἴτησιν τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν παῦσιν τοῦ ὑπευθύνου διὰ τὰς δοθείσας τὴν 1ην Δβρίου διαταγάς, ἐπὶ πλέον δὲ τὸ αἴτημα περὶ ἀπολύσεως τῶν συλληφθέντων προσώπων δὲν ἐξετάζεται συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν συμμάχων, ἤτοι τὴν ἄμεσον ἀπελευθέρωσιν τῶν βενιζελικῶν.

Ὁ Ρέουτερ ἀγγέλλει ὅτι οἱ Σύμμαχοι θεωροῦν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλλάδος ὡς μὴ καθωρισμένην. Θὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ ἀπάντησίς της εἶνε μὲν γενικῶς ἱκανοποιητικὴ ἀλλ᾽ ἀνάγκη ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τὰ αἰτήματα τῶν Συμμάχων κατὰ πληρέστερον τρόπον. Οἱ Σύμμαχοι δὲν προτίθενται νὰ ἄρουν τὸν ἀποκλεισμὸν ἐφ᾽ ὅσον δὲν γίνουν ἀποδεκτὰ τὰ αἰτήματά των. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων ἐξακολουθοῦν παραμένοντες ἐν Ἀθήναις.

Η ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ
ΕΝ ΡΩΜΗ

Λονδῖνον, 26)8.—(Ρ). Ἡ λῆξις τῆς συμμαχικῆς συνδιασκέψεως τῆς συγκροτηθείσης ἐν Ρώμῃ συμπίπτει πρὸς τὴν ἐπαναρχίσασαν συζήτησιν ὅσον ἀφορᾷ τὸ βαλκανικὸν καὶ τὸ δυτικὸν μέτωπον. Ἡ γνώμη, καθ᾽ ἣν ἡ δράσις τῶν Συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ ὀφείλει νὰ περιορισθῇ ἤδη μέχρις ὅτου ἡ γερμανικὴ δύναμις συντριβῇ εἰς τὸ Δυτικόν, ἔνθα τὸ κύριον σῶμα τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, ὑποστηρίζεται ἰσχυρῶς. Ἐξ ἄλλου πάλιν ἐκφέρεται ἡ γνώμη ὅτι εἴπερ ποτὲ ἐνδιαφέρει ἤδη ὅπως κοποῦν αἱ μεταξὺ τῶν Κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν καὶ τῆς Τουρκίας συγκοινωνίαι. Ἐν Παρισίοις διεξάγεται εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν ἐλήφθη σχετικὴ ἀπόφασις.

Παρίσιοι 27)9.—Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» λέγει ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀντάντ ἐν Ρώμῃ ἀπεφάνθησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς τριῶν ζητημάτων: Αον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἑλλάδος, Βον τοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλονίκης καὶ Γον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνότητος τῆς διευθύνσεως καὶ τῆς πραγματοποιήσεως ἀποτελεσματικωτέρων μέσων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἰταλία συνετάχθη μὲ τὰς βλέψεις τῶν Συμμάχων, ἀφοῦ ἔλαβε τὰς ἐξηγήσεις, ἃς ἐζήτησεν. Ἡ παρουσία τοῦ Σαρράϊγ καὶ Καντόρνα διηύλυνε τὴν συμφωνίαν διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιχειρήσεων. Ἤδη οἱ σύμμαχοι εἶνε τελείως σύμφωνοι διὰ τὴν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος πολιτικήν.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Λονδῖνον 11.—Ὁ ναύαρχος Τζέλλικο δεχόμενος ἐπιτροπὴν τῆς ἀνεξαρτήτου ἑταιρίας τῶν ἁλιέων τοῦ Ἄστεος, ἐτόνισε τὰς δυσχερείας τοῦ ναυτικοῦ πολέμου, καθόσον ἡ τορπίλλησις εἶνε ἀποτελεσματικὴ ἀπὸ ἀποστάσεως δέκα χιλιάδων ὑαρδῶν, πέραν τῆς ὁποίας ἡ παρατήρησις εἶνε δύσκολος, ἰδίως ἐν τῇ βορείῳ Θαλάσσῃ, ἐξ ἄλλου δὲ ὁ συνδυασμὸς τῆς ἐνεργείας τῶν ὑποβρυχίων πρὸς τὴν τοποθέτησιν τῶν τορπιλλῶν δὲν ἐπιτρέπει στενὸν ἀποκλεισμόν. Οὐχ ἧττον οἱ Γερμανοὶ ἅπαξ μόνον ἐριψοκινδύνευσαν νὰ ἐξέλθωσι πρὸς μάχην. Ὁ ναύαρχος ἐτόνισε τὴν παγκόσμιον δρᾶσιν τοῦ ναυτικοῦ, περιλαμβάνοντος τέσσαρας χιλιάδας πλοίων καὶ ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου τῶν καταδρομικῶν ἀτμοῦ προστατεύοντος τὰς ἀκτὰς ἔργου ἀπαιτοῦντος κατὰ μέσον ὅρον ὀγδοήκοντα πλοῖα καθ᾽ ἑβδομάδα ἐν οἱαδήποτε καιρικῇ καταστάσει. Ἀπένειμεν ἐπίσης φόρον τιμῆς εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ Ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Ἑπτὰ ἑκατομμύρια ἀνδρῶν μετηνέχθησαν πέραν τῶν θαλασσῶν μετὰ τῶν τηλεβόλων, τῶν πολεμοφοδίων καὶ τῶν προμηθειῶν αὐτῶν, ἐχρησιμοποιήθησαν δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον περὶ τὰς δύο χιλιάδας πεντακόσια ἐμπορικὰ πλοῖα. Ἡ ἀπειλὴ ἐκ τῶν ὑποβρυχίων, εἶπεν ὁ ναύαρχος, πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ, ἐπεκαλέσθη δὲ τὴν μεγίστην δραστηριότητα ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν τῶν ναυπηγείων, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπωλειῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

—Κατὰ τηλεγραφικὰς ἀγγελίας, τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ πολεμικὸν «Κορνουάλις» ἐβυθίσθη τὴν τρίτην, ἐλλείπουσι δὲ δεκατρεῖς ἄνδρες, τὸ ὑδροπλανοφόρον δὲ «*Ben-my-chree*» ἐκανονοβολήθη καὶ ἐβυθίσθη παρὰ τὸ Καστελλόριζον τῆς Μ. Ἀσίας.

Νεώτερον τηλεγράφημα ἀγγέλλει τὴν τορπίλλισιν τοῦ Ἰταλικοῦ προτορπιλλοῦ «Βασίλισσα Μαργαρίτα» ἐκ τῶν ὡραιοτέρων σκαφῶν τοῦ Ἰταλικοῦ ναυτικοῦ.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

Ὡς γνωστόν, τῇ π. ἑβδομάδι ἠγγέλθη ἡ παραίτησις τοῦ Ρώσου Πρωθυπουργοῦ Τρεπὼφ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Ἰγνάτιεφ δι᾽ ἀγνώστους λόγους, ὁ δὲ Ρέουτερ ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς ἀνεξήγητον.

Λονδῖνον 11.—(Ρ.) Ἐνταῦθα πολὺ σχολιάζεται ἡ σημασία τῶν μεταβολῶν τοῦ ρωσικοῦ ὑπουργείου. Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νταίηλι Μαίλ» λέγει ὅτι ὁ πρίγκηψ Γκολίτζιν ἦτο προηγουμένως διοικητὴς τοῦ Ὑβέρ, ὅπου ἡ πολιτική του ἦτο ἀντιδραστική. Ὁ νέος πρωθυπουργὸς ἐν συνεντεύξει εἶπεν ὅτι θεωρεῖ οὐσιῶδες ὅπως ἐργασθῇ μὲ τοὺς κοινοβουλευτικοὺς θεσμούς. Ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πόλεμος πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς τελείας νίκης.

Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» λέγει ὅτι ὁ κ. Τρεπὼφ παρῃτήθη διότι δὲν ὑπῆρχε ἐλπὶς νὰ διεξαχθοῦν οἱ πόθοι τῆς Δούμας καὶ τῆς Συνελεύσεως τῶν Εὐγενῶν καὶ τοῦ Τύπου, διὰ τῆς πραγματικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν διοικήσεων καὶ τοῦ λαοῦ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

—Αἱ ἀντιπροτάσεις τῆς Συνεννοήσεως.

Λονδῖνον 29)11 Ἰανουαρ.

Ἡ πρὸς τὴν διακοίνωσιν τοῦ Οὐΐλσων ἀπάντησις τῶν Συμμάχων δεχομένη εὐπροσηγόρως τὸ διέπον τὴν ἀνακοίνωσιν πνεῦμα ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν πρὸς σύναψιν συνδέσμου τῶν ἐθνῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἐκφράζει τὴν σκέψιν ὅτι εἶνε ἀδύνατος ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἐπίτευξις τῆς εἰρήνης, ἥτις ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐξησφάλιζε ἐπανόρθωσιν, ἀποκατάστασιν καὶ τὰς ἐγγυήσεις ἐκείνας αἵτινες ἔδει νὰ παρασχεθῶσιν ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν, οἵτινες εἶνε ἔνοχοι διὰ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπιθέσεως, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ἐγκαθίδρυεν ἐπὶ ἀσφαλοῦς βάσεως τὸ μέλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Οἱ Σύμμαχοι λυποῦνται ἀλλ᾽ ἀπεκδύονται πάσης εὐθύνης διὰ τὰς ἀπωλείας καὶ τὰ δεινοπαθήματα ἅτινα ὑπέστησαν οἱ οὐδέτεροι, καθόσον οὗτοι κατ᾽ οὐδένα τρόπον προεκάλεσαν τὸν πόλεμον.

Μὲ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἱστορίας σαφῶς ἐβεβαιοῦται ἓν γεγονός, ἡ ὑπολελογισμένη ἤγουν πολιτικὴ τῆς ἐπιθέσεως διὰ τῆς ὁποίας ἡ Αὐστρογερμανία ἐπεζήτησε νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡγεμονίαν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης καὶ παγκόσμιον οἰκονομικὴν δεσποτείαν.

Διὰ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, τῆς παραβιάσεως τοῦ Βελγίου καὶ Λουξεμβούργου καὶ τῶν πολεμικῶν μεθόδων ἡ Γερμανία ἀπεδείχθη ὅτι συστηματικῶς μυκτηρίζει πᾶσαν τῆς ἀνθρωπότητος ἀρχὴν καὶ τὸν πρὸς τὰ μικρὰ κράτη σεβασμόν.

Ἡ ἀπάντησις προάγει καὶ ἄλλας σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐπαναμιμνήσκει τὰ φρικώδη γεγονότα δι᾽ ὧν σημειοῦται ἡ εἰς Βέλγιον καὶ Σερβίαν εἰσβολή, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπάνθρωπον συμπεριφορὰν ὡς ἐπίσης τὰς σφαγὰς ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀθῴων Ἀρμενίων καὶ ἄλλας βαρβαρότητας ἐν Συρίᾳ, τὰς διὰ ζέππελινικῶν ἐπιδρομὰς κατὰ ἀνοχυρώτων πόλεων, τὰς δι᾽ ὑποβρυχίων καταβυθίσεις πλοίων ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται τοιαῦτα καὶ οὐδέτερα, τὰς ἀπανθρώπους κακομεταχειρίσεις τῶν αἰχμαλώτων, τοὺς δικαστικοὺς φόνους τῆς Κάβελ καὶ τοῦ Φριάτ, τὴν εἰς δουλείαν ἀπαγωγὴν ὁλοκλήρων πληθυσμῶν καὶ ἄλλα.

Τοιοῦτος κατάλογος ἐγκλημάτων ἐξηγεῖ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν Συμμάχων.

Οἱ σύμμαχοι δὲν εὑρίσκουσι δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ συναντηθῶσι κατὰ τὴν παράκλησιν τοῦ Οὐΐλσων, δηλοῦσι δὲ ὅτι ἀποβλέπουσι μόνον εἰς τὴν ἐν λεπτομερείᾳ διατύπωσιν ὅλων τῶν δικαίων ἐπανορθώσεων καὶ ἀποζημιώσεων διὰ τὰς ἀπωλείας ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα πρὸς διαπραγματεύσεις, ἀλλὰ δέον νὰ γνωσθῇ καλῶς ὅτι εἰς τοὺς ὅρους τούτους πρέπει ἀναγκαίως νὰ συμπεριλαμβάνωνται προκαταρκτικῶς, ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Βελγίου, τῆς Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, ὡς καὶ ἡ ἐκκένωσις τῶν ληφθέντων μερῶν Γαλλίας, Ρωσσίας καὶ Ρουμανίας, ὡς ἐπίσης ἡ διοργάνωσις τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικαίου ὅπερ ἔχουσι πάντες οἱ λαοί, ἡ πλήρης ἐγγύησις, ἡ ἐλευθέρα οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις καὶ διεθνεῖς διευθετήσεις ἐπὶ ἐδαφικῶν συμφωνιῶν, καὶ διαγεγραμμένη ἐγγύησις πρὸς προφύλαξιν τῶν τε τῆς θαλάσσης καὶ ξηρᾶς συνόρων κατὰ ἀδίκων ἐπιθέσεων.

Ἐπίσης ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐδαφῶν τῶν ἄλλοτε ἀποσπασθέντων ἀπὸ τῶν Συμμάχων διὰ τῆς βίας ἢ παρὰ τὴν θέλησιν τῶν κατοίκων. Ὡσαύτως δέον νὰ περιλαμβάνηται ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν Ἰταλῶν, Σλαύων, Ρωμούνων, Τσέχων καὶ τῶν Σλοβάκων ἀπὸ τῆς ξένης κυριαρχίας καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν λαῶν τῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν φονικὴν τυραννίαν τοῦ Τούρκου, ὡς καὶ ἡ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐκδίωξις τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας ἥτις ἀπεδείχθη καθ᾽ ἑαυτὴν ἄρδην ξένη πρὸς τὸν δυτικὸν πολιτισμόν. Αἱ περὶ τῆς Πολωνίας προθέσεις τοῦ Τσάρου κατεδείχθησαν ἐν τῇ προκηρύξει τῇ προσφάτως ἀπευθυνθείσῃ πρὸς τὰ στρατεύματά του.

Οἱ Σύμμαχοι ἀπαρνοῦνται τὴν πρόθεσιν νὰ ἐξολοθρεύσωσιν ἢ ἀποσβέσωσι πολιτικῶς τὸν Γερμανισμόν, καίτοι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐκτόπισιν τῶν κτηνωδῶν ἐκλύσεων τοῦ Πρωσσικοῦ στρατιωτικοῦ δεσποτισμοῦ. Ἡ ἀπάντησις καταλήγει λέγουσα ὅτι οἱ Σύμμαχοι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ὑποστῶσι πᾶσαν θυσίαν ὅπως τὴν σύρραξιν προαγάγωσιν εἰς νικηφόρον πέρας, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ἡ ἰδία των ἀσφάλεια καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἄμστερδαμ, 30)12.—Ἡ γερμανικὴ διακοίνωσις πρὸς τὰ οὐδέτερα κράτη ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἡ Γερμανία ἔλαβε τὰ ὅπλα ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν ὕπαρξίν της, λέγει δὲ ὅτι ὁ σκοπός της οὗτος ἐπετεύχθη ἤδη. Ὑπαινίσσεται ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀπεμακρύνθησαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῶν σκοπῶν οὓς ἀρχῆθεν ἐξεδήλωσαν καὶ οἵτινες ἤδη στρέφονται πρὸς κατακτήσεις.

Ἡ διακοίνωσις ἐκφράζει λύπην διότι οἱ Σύμμαχοι δὲν ἐξήτασαν τὰς Γερμαν. προτάσεις περὶ εἰρήνης, οὐδ᾽ ὑπέβαλον ἀντιπρότασίν τινα. Ἡ διακοίνωσις προβαίνει εἰς διαφόρους ὑπαινιγμοὺς ἐναντίον τῶν Συμμάχων, ἀναφερομένους εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, τὴν Νότιον Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Κατηγορεῖ τοὺς Συμμάχους ὡς παραβιάζοντας τὰς συνθήκας καὶ μέμφεται αὐτοὺς ὡς κακομεταχειριζομένους τοὺς αἰχμαλώτους ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ὡς ἐκπατρίζοντας πολίτας. Ἡ Γερμανία προσπαθεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν τύχην τοῦ Βελγίου ἐπὶ τῆς Μ. Βρεττανίας, τῆς Γαλλίας καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ Βελγίου καὶ διαμαρτύρεται κατὰ τῶν καταγγελλομένων γερμανικῶν ὠμοτήτων ἐν Βελγίῳ χαρακτηρίζουσα ταύτας ὡς συκοφαντίας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἀξιότιμε Κύριε.

Φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι διέλυσα τὸ ἐν Λάρνακι Ἐμπορικὸν Ὑποκατάστημά μου, γνωστὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **«Κ. Σ. Λοΐζίδης»**, ὅπερ μέχρι σήμερον διηύθυνεν ὁ κ. **Θεόδουλος Τ. Ἀντωνιάδης**, καὶ ὅτι ἐπώλησα καὶ μετεβίβασα τοῦτο ἐξ ὁλοκλήρου, εἰς τὸν εἰρημένον Θεόδουλον Τ. Ἀντωνιάδην, ὅστις ἀναλαβὼν πάντα τὰ δικαιώματα καὶ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰρημένου Καταστήματός μου, θὰ ἐργάζηται ἀπὸ σήμερον δι᾽ ἀποκλειστικόν του λογαριασμόν.

Ἐκφράζω δὲ καὶ δημοσίᾳ τὴν ζωηρὰν εὐαρέσκειαν καὶ ἐκτίμησίν μου πρὸς τὸν κ. Θεόδουλον Τ. Ἀντωνιάδην διά τε τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἄκραν τιμιότητα, μεθ᾽ ἧς διεχειρίσθη τὰ συμφέροντά μου.

Εὐχαριστῶν δὲ καὶ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου διὰ τὴν μέχρι σήμερον ὑποστήριξίν της πρὸς τὸ ἐν Λάρνακι ὑποκατάστημά μου, παρακαλῶ αὐτὴν ὅπως ἐφεξῆς παρέχῃ καὶ πρὸς τὸν κ. Θεόδουλον Τ. Ἀντωνιάδην τὴν ἀμέριστον αὐτῆς ὑποστήριξιν.

Ἐν Λάρνακι 29 Δβρίου 1916.

Κ. Σ. Λοΐζίδης.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀνέλαβον ἀπὸ σήμερον δι᾽ ἀποκλειστικόν μου λογαριασμὸν πᾶσαν τὴν κυριότητα καὶ διαχείρισιν τοῦ ἐν Λάρνακι Ἐμπορικοῦ Ὑποκαταστήματος τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν **«Κ. Σ. Λοΐζίδης»** ὅπερ μέχρι σήμερον διηύθυνον καὶ ὅτι ἐφεξῆς τὸ Κατάστημα τοῦτο θὰ φέρῃ τὴν ἐπωνυμίαν

«Θεόδ. Τ. Ἀντωνιάδης»

καὶ παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ περιβάλητε τὸ Κατάστημά μου, μεθ᾽ ἧς καὶ πρότερον ἐμπιστοσύνης.

Ἐν Λάρνακι 29 Δεκεμβρίου 1916.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ
Θ. Τ. Ἀντωνιάδης.